

DIRECTIVA 2008/98/CE din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive

▶(la data 17-oct-2019 actul a fost completat de Decizia 1597/03-mai-2019)

▶(la data 15-iul-2019 a se vedea referințe de aplicare din Regulamentul 1009/05-iun-2019)

▶(la data 28-nov-2011 actul a fost în legatură cu Legea 211/2011)

▶(la data 02-iul-2011 actul a fost în legatură cu Decizia 85/01-iul-2011)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

⁽¹⁾JO C 309, 16.12.2006, p. 55.

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

⁽²⁾JO C 229, 22.9.2006, p. 1.

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

⁽³⁾Avizul Parlamentului European din 13 februarie 2007 00 C 287 E, 29.11.2007, p. 135), Poziția comună a Consiliului din 20 decembrie 2007 00 C 71 E, 18.3.2008, p. 16), Poziția Parlamentului European din 17 iunie 2008 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 octombrie 2008.

întrucât:

(1) Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile ⁽⁴⁾ stabilește cadrul legislativ pentru manipularea deșeurilor în cadrul Comunității. Aceasta definește noțiuni de bază, precum deșeurile, valorificare și eliminare și stabilește cerințele esențiale pentru gestionarea deșeurilor, în special obligația pentru unitatea sau întreprinderea care efectuează operațiuni de gestionare a deșeurilor de a deține o autorizație sau de a fi înregistrată și o obligație a statelor membre de a elabora planuri de gestionare a deșeurilor. Aceasta instituie, de asemenea, principii majore, cum ar fi obligația de trata deșeurile într-o manieră care să nu aibă efecte negative asupra mediului și sănătății populației, încurajarea punerii în aplicare a ierarhiei deșeurilor și, în conformitate cu principiul "poluatorul plătește", cerința conform căreia costurile de eliminare a deșeurilor să fie suportate de către deținătorul deșeurilor, de către deținătorii anteriori sau de către producătorii produsului din care derivă deșeurile respective.

⁽⁴⁾JO L 114, 27.4.2006, p. 9.

(2) Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽⁵⁾ solicită extinderea sau revizuirea legislației privind deșeurile, inclusiv o clarificare a diferenței între ce este deșeu și ce nu este deșeu, precum și extinderea măsurilor pentru prevenirea generării deșeurilor și gestionarea acestora, inclusiv stabilirea de obiective.

⁽⁵⁾JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

(3) Comunicarea Comisiei din 27 mai 2003, intitulată "Strategie tematică pentru prevenirea și reciclarea deșeurilor", a semnalat necesitatea evaluării definițiilor actuale ale noțiunilor de valorificare și eliminare, precum și necesitatea adoptării unei definiții general aplicabile pentru noțiunea de reciclare și nevoia de dezbateră a definiției noțiunii de deșeu.

(4) În rezoluția sa din 20 aprilie 2004 privind comunicarea menționată anterior ⁽⁶⁾, Parlamentul European a invitat Comisia să ia în considerare extinderea la întregul sector al deșeurilor a Directivei 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽⁷⁾. Acesta a mai solicitat Comisiei să facă o distincție clară între valorificare și eliminare și să precizeze clar diferența între ce este deșeu și ce nu.

⁽⁶⁾JO C 104 E, 30.4.2004, p. 401.

⁽⁷⁾JO L 257, 10.10.1996, p. 26. Directivă înlocuită prin Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 24, 29.1.2008, p. 8).

(5) În concluziile sale din 1 iulie 2004, Consiliul a solicitat Comisiei să prezinte o propunere de revizuire a unor aspecte din Directiva 75/442/CEE, abrogată și înlocuită de Directiva 2006/12/CE, pentru a clarifica diferența între ce este deșeu și ce nu, precum și diferența între valorificare și eliminare.

(6) Primul obiectiv al oricărei politici privind deșeurile ar trebui să fie reducerea la minimum a efectelor negative ale generării și gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului. Politica privind deșeurile ar trebui, de asemenea, să urmărească reducerea consumului de resurse și să favorizeze aplicarea practică a ierarhiei deșeurilor.

(7) În Rezoluția sa din 24 februarie 1997 referitoare la o strategie comunitară privind gestionarea deșeurilor ⁽¹⁾, Consiliul a confirmat faptul că prevenirea generării deșeurilor ar trebui să fie primul obiectiv al gestionării deșeurilor, precum și că reutilizarea și reciclarea materialelor ar trebui să fie preferată valorificării energetice a deșeurilor, în cazul și în măsura în care acestea sunt cele mai bune opțiuni din punct de vedere ecologic.

⁽¹⁾JO C 76, 11.3.1997, p. 1.

(8) Este prin urmare necesar să fie reexaminată Directiva 2006/12/CE pentru a fi clarificate noțiuni de bază, cum ar fi definițiile pentru deșeurile, valorificare și eliminare, pentru a întări măsurile care trebuie luate pentru prevenirea generării deșeurilor, pentru a introduce o abordare care să ia în considerare întregul ciclu de viață al produselor și materialelor și nu doar stadiul de deșeu, precum și pentru a pune accentul pe reducerea efectelor generării și gestionării deșeurilor asupra mediului, consolidându-se astfel valoarea economică a deșeurilor. În plus, ar trebui încurajate valorificarea deșeurilor și utilizarea materialelor valorificate pentru a conserva resursele naturale. Din motive de claritate și lizibilitate, Directiva 2006/12/CE ar trebui să fie abrogată și înlocuită cu o nouă directivă.

(9) Întrucât cele mai importante operațiuni de gestionare a deșeurilor sunt în prezent reglementate de legislația comunitară privind mediul, este important ca prezenta directivă să fie adaptată acestei abordări. Sublinierea obiectivelor de protecție a mediului stabilește la articolul 174 din tratat ar permite concentrarea atenției asupra efectelor pe care le au asupra mediului generarea și gestionarea deșeurilor, pe întreaga durată a ciclului de viață a resurselor. Prin urmare, temeiul juridic al prezentei directive ar trebui să fie articolul 175.

(10) Bunurile mobile pe care deținătorul le aruncă sau intenționează sau este obligat să le arunce ar trebui supuse unei reglementări eficiente și coerente a tratării deșeurilor, sub rezerva anumitor excepții.

(11) Statutul de deșeu al solurilor necontaminate excavate și al altor materiale care apar în mod natural, care sunt

utilizate în alte situri decât cele de unde au fost excavate, ar trebui să fie evaluat în concordanță cu definiția deșeurilor și cu dispozițiile privind produsele secundare sau dispozițiile privind încetarea statutului de deșeu din prezenta directivă.

(12) Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman ⁽²⁾ prevede, printre altele, controale proporționale privind colectarea, transportarea, prelucrarea, utilizarea și eliminarea tuturor subproduselor de origine animală, inclusiv a deșeurilor de origine animală, astfel încât aceasta să nu prezinte un risc pentru sănătatea publică și sănătatea animalelor. Prin urmare, este necesară clarificarea legăturii cu regulamentul respectiv, evitându-se dubla reglementare prin excluderea din domeniul de aplicare al prezentei directive a subproduselor de origine animală, în cazul în care sunt destinate unor utilizări care nu sunt considerate operațiuni de tratare a deșeurilor.

⁽²⁾JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

(13) Pe baza experienței dobândite în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1774/2002, este necesară clarificarea domeniului de aplicare a legislației privind deșeurile și a dispozițiilor prevăzute de aceasta, referitoare la deșeurile periculoase, în ceea ce privește subprodusele de origine animală, reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002. În cazul în care subprodusele de origine animală prezintă potențiale riscuri pentru sănătate, instrumentul juridic adecvat pentru abordarea acestora este Regulamentul (CE) nr. 1774/2002, și ar trebui evitate suprapuneri inutile cu legislația privind deșeurile.

(14) Clasificarea deșeurilor ca periculoase ar trebui să se bazeze, printre altele, pe legislația comunitară în materie de substanțe chimice, în special în privința clasificării preparatelor ca preparate periculoase, inclusiv în ceea ce privește valorile concentrației limită utilizate în scopul acestei clasificări. Deșeurile periculoase ar trebui să fie reglementate conform unor norme stricte, pentru a preveni sau limita, pe cât posibil, potențialele efecte negative asupra mediului și asupra sănătății populației rezultate în urma unei gestionări necorespunzătoare. În plus, este necesară menținerea sistemului prin care au fost clasificate deșeurile și deșeurile periculoase în conformitate cu lista tipurilor de deșeuri, astfel cum a fost stabilită ultima dată prin Decizia 2000/532/CE a Comisiei ⁽³⁾, pentru a încuraja o clasificare armonizată a deșeurilor și pentru a se asigura determinarea armonizată a deșeurilor considerate periculoase în cadrul Comunității.

⁽³⁾Decizia 2000/532/CE din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase (JO L 226, 6.9.2000, p. 3).

(15) Este necesar să se facă distincția între stocarea preliminară a deșeurilor înaintea colectării, colectarea deșeurilor și stocarea acestora înaintea tratării lor. Unitățile sau întreprinderile care generează deșeuri în cursul activităților lor nu trebuie considerate ca fiind implicate în gestionarea deșeurilor și nu este necesar să obțină o autorizație de stocare a deșeurilor înaintea colectării acestora.

(16) Prin stocarea preliminară a deșeurilor la care face referire definiția termenului "colectare" se înțelege activitatea de stocare a deșeurilor înaintea colectării lor în instalații în care deșeurile sunt descărcate în vederea pregătirii lor pentru transportarea ulterioară în scopul valorificării sau al eliminării acestora într-un loc diferit. Ar trebui să se facă distincția între stocarea preliminară a deșeurilor înaintea colectării și stocarea deșeurilor înaintea tratării, în vederea îndeplinirii obiectivului prezentei directive, în funcție de tipul de deșeuri, dimensiunea și perioada de stocare a acestora și de scopul în care sunt colectate. Această distincție ar trebui să fie făcută de către statele membre. Stocarea deșeurilor înainte de valorificare pentru o perioadă mai mare sau egală cu trei ani și stocarea deșeurilor înainte de eliminare pentru o perioadă mai mare sau egală cu un an sunt reglementate prin Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri ⁽¹⁾.

⁽¹⁾JO L 182, 16.7.1999, p. 1.

(17) Nu este necesară înregistrarea programelor de colectare a deșeurilor care nu sunt efectuate cu titlu profesional, deoarece acestea prezintă riscuri mai scăzute și contribuie la colectarea separată a deșeurilor. Exemple de astfel de programe sunt colectarea deșeurilor medicale în farmacii, programele de preluare a deșeurilor practicate de magazinele care comercializează bunuri de consum și programele colective din școli.

(18) Ar trebui ca prezenta directivă să includă definiții ale noțiunilor de prevenire, reutilizare, pregătire pentru reutilizare, tratare și reciclare, pentru a clarifica domeniul de aplicare a acestor noțiuni.

(19) Definițiile noțiunilor de valorificare și eliminare trebuie modificate pentru a se asigura stabilirea unei distincții clare între cele două concepte, pe baza unei diferențe reale în ceea ce privește efectele asupra mediului prin înlocuirea resurselor naturale în economie și prin recunoașterea potențialelor beneficii pentru mediu și pentru sănătatea populației ale utilizării deșeurilor ca resursă. În plus, se pot elabora orientări pentru clarificarea cazurilor în care această distincție este dificil de pus în practică sau în care clasificarea activității ca valorificare nu corespunde efectelor reale ale operațiunii asupra mediului.

(20) Prezenta directivă ar trebui să clarifice, de asemenea, cazurile în care incinerarea deșeurilor urbane solide este eficientă din punct de vedere energetic și poate fi considerată o operațiune de valorificare.

(21) Operațiunile de eliminare care constau în evacuarea în mări și oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin sunt, de asemenea, reglementate de convenții internaționale, în special de Convenția pentru prevenirea poluării marine prin deversare de deșeuri și alte materiale, încheiată la Londra la 13 noiembrie 1972, precum și protocolul din 1996 la aceasta modificat în 2006.

(22) Nu ar trebui să existe nicio confuzie între diferitele aspecte ale definiției deșeurilor și ar trebui să se aplice proceduri adecvate, în cazul în care este necesar, subproduselor care nu sunt deșeuri, pe de o parte, sau deșeurilor care încetează de a mai fi deșeuri, pe de altă parte. În vederea specificării anumitor aspecte ale definiției deșeurilor, prezenta directivă ar trebui să clarifice:

- cazurile în care substanțele sau obiectele care rezultă dintr-un proces de producție care nu a avut ca obiectiv inițial producerea unor astfel de substanțe sau obiecte sunt subproduse și nu deșeuri. Se poate decide că o substanță nu este deșeu numai pe baza unei abordări coordonate, care se actualizează în mod regulat, și numai în cazul în care o astfel de decizie este consecventă cu protecția mediului și a sănătății populației. În cazul în care utilizarea unui subprodus este permisă în conformitate cu o autorizație de mediu sau cu norme generale de protecție a mediului, acest lucru poate fi utilizat de către statele membre ca instrument pentru a se decide că nu se așteaptă să se producă vreun efect general advers asupra mediului sau a sănătății populației; un obiect sau o substanță se consideră a fi

subprodus numai dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Întrucât subprodoșele intră în categoria produselor, exportul de subprodoșe ar trebui să respecte cerințele legislației comunitare pertinente; și

- cazurile în care un deșeu încetează de a mai fi considerat deșeu, stabilindu-se criteriile conform cărora se decide acest lucru astfel încât să se asigure un nivel ridicat de protecție a mediului și beneficii economice și de mediu; posibile categorii de deșeuri pentru care ar trebui să se elaboreze specificații și criterii care să determine momentul din care acestea încetează să mai fie considerate ca atare, sunt, printre altele, deșeurile provenind din activități de construcție și demolări, anumite tipuri de cenușă și zgură, fierul vechi, agregatele, anvelopele, textilele, compostul, deșeurile de hârtie și sticla. Operațiunea de valorificare prin care se realizează încetarea statutului de deșeu poate consta pur și simplu în verificarea deșeurii pentru a stabili dacă acesta îndeplinește criteriile de încetare a statutului de deșeu.

(23) Pentru a verifica sau calcula dacă obiectivele de reciclare și valorificare stabilite prin Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje ⁽²⁾, Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz ⁽¹⁾, Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) ⁽²⁾ și Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori ⁽³⁾, precum și prin alte acte legislative comunitare relevante sunt îndeplinite, cantitățile de deșeuri care au încetat de a mai fi considerate ca atare ar trebui considerate drept deșeuri reciclate și valorificate atunci când sunt îndeplinite cerințele privind reciclarea sau valorificarea din respectivele acte legislative.

⁽²⁾JO L 365, 31.12.1994, p. 10.

⁽¹⁾JO L 269, 21.10.2000, p. 34.

⁽²⁾JO L 37, 13.2.2003, p. 24.

⁽³⁾JO L 266, 26.9.2006, p. 1.

(24) Pe baza definiției deșeurilor, în vederea promovării certitudinii și consecvenței, Comisia poate adopta linii directe care să se specifice, în anumite cazuri, momentul în care unele substanțe sau obiecte devin deșeuri. Astfel de orientări pot fi elaborate, printre altele, pentru echipamente electrice și electronice și pentru vehicule.

(25) Este necesară o alocare a costurilor care să reflecte costul real de mediu al generării și gestionării deșeurilor.

(26) Principiul "poluatorul plătește" este un principiu director la nivel european și internațional. Producătorul de deșeuri și deținătorul de deșeuri ar trebui să gestioneze deșeurile în așa fel încât să garanteze un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății populației.

(27) Introducerea în prezenta directivă a răspunderii extinse a producătorului reprezintă unul dintre mijloacele de a sprijini proiectarea și producerea de bunuri care iau în considerare pe deplin și facilitează utilizarea eficientă a resurselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, inclusiv propria lor reparare, reutilizare, dezasamblare și reciclare fără a aduce atingere liberei circulații a bunurilor pe piața internă.

(28) Prezenta directivă ar trebui să contribuie la realizarea de către Uniunea Europeană a obiectivului "o societate a reciclării", urmărind evitarea generării de deșeuri și utilizarea deșeurilor ca resursă. În special, cel de-al șaselea Program comunitar de acțiune pentru mediu semnălează necesitatea unor măsuri care să asigure trierea la sursă, colectarea și reciclarea fluxurilor de deșeuri prioritare. În conformitate cu acest obiectiv și ca modalitate de a facilita sau a ameliora potențialul de valorificare al deșeurilor, acestea ar trebuie colectate separat, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, înainte de a fi supuse unor operațiuni de valorificare care să ducă la cele mai bune rezultate globale din punct de vedere al protecției mediului. Statele membre ar trebui să încurajeze separarea compoșilor periculoși din fluxurile de deșeuri dacă este necesar în vederea asigurării unei gestionări raționale din punct de vedere ecologic.

(29) Statele membre ar trebui să sprijine utilizarea materialelor reciclate, cum ar fi hârtia recuperată, în conformitate cu ierarhia deșeurilor și în vederea realizării unei societăți a reciclării și nu ar trebui să sprijine depozitarea materialelor reciclate în depozite de deșeuri sau incinerarea acestora, atunci când acest lucru este posibil.

(30) În vederea punerii în aplicare a principiilor precauției și acțiunii preventive enunțate la articolul 174 alineatul (2) din tratat, este necesar să se stabilească obiective generale de protecție a mediului pentru gestionarea deșeurilor în cadrul Comunității. În temeiul acestor principii, Comunitatea și statele membre trebuie să instaureze un cadru pentru prevenirea, reducerea și, în măsura posibilului, eliminarea de la bun început a surselor de poluare sau de noxe prin adoptarea unor măsuri de natură să elimine riscurile recunoscute.

(31) Ierarhia deșeurilor stabilește în general o ordine de priorități pentru ceea ce reprezintă cea mai bună opțiune din punct de vedere al protecției mediului în legislația și politica în materie de deșeuri, în timp ce abaterea de la o astfel de ierarhie poate fi necesară pentru fluxuri specifice de deșeuri în cazul în care se justifică, printre altele, din motive de fezabilitate tehnică, de viabilitate economică și de protecție a mediului.

(32) Pentru a permite întregii Comunități să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor urbane mixte colectate din gospodăriile private și pentru a permite statelor membre să acționeze individual în acest scop, este necesară înființarea unei rețele de cooperare privind instalațiile de eliminare și instalațiile pentru valorificarea deșeurilor urbane mixte colectate din gospodăriile private, ținându-se cont de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri.

(33) În scopul aplicării Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri ⁽⁴⁾, deșeurile urbane mixte, astfel cum sunt menționate la articolul 3 alineatul (5) din respectivul regulament sunt în continuare considerate deșeuri urbane mixte chiar și în cazul în care au fost supuse unei operațiuni de tratare a deșeurilor care nu le-a modificat proprietățile în mod substanțial.

⁽⁴⁾JO L 190, 12.7.2006, p. 1.

(34) Este important ca deșeurile periculoase să fie etichetate în conformitate cu normele internaționale și comunitare. Cu toate acestea, în cazul în care asemenea deșeuri sunt colectate separat din gospodării, acest lucru nu ar trebui să aibă drept consecință obligația pentru proprietarii de gospodării de a prezenta documentația necesară.

(35) Este important, în conformitate cu ierarhia deșeurilor și în scopul reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră rezultate din eliminarea deșeurilor prin depozitare, să se faciliteze colectarea separată și tratarea adecvată a bio-deșeurilor în vederea producerii de compost fără riscuri pentru mediu și a altor materiale bazate pe bio-deșeuri. Comisia, în urma unei evaluări a gestionării bio-deșeurilor, va prezenta, după caz, propuneri de măsuri legislative.

(36) Se pot adopta standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare a deșeurilor care nu intră sub incidența

Directivei 96/61/CE atunci când există dovezi că aceasta ar fi în beneficiul protecției sănătății populației și a mediului și în cazul în care o abordare coordonată a punerii în aplicare a respectivei directive ar asigura protecția sănătății populației și a mediului.

(37) Este necesar să se precizeze în continuare domeniul de aplicare și conținutul obligației de stabilire a unor planuri de gestionare a deșeurilor și să se includă în procesul de elaborare sau revizuire a acestor planuri de gestionare a deșeurilor necesitatea luării în considerare a efectelor generării și gestionării deșeurilor asupra mediului. De asemenea, ar trebui să se țină seama, după caz, de cerințele privind planurile de gestionare a deșeurilor, stabilite la articolul 14 din Directiva 94/62/CE, precum și de strategia de reducere a deșeurilor biodegradabile destinate depozitelor de deșeuri, prevăzută la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE.

(38) Statele membre pot aplica autorizații de mediu sau norme generale de protecție a mediului în cazul anumitor producători de deșeuri, fără a aduce atingere bunei funcționări a pieței interne.

(39) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot lua măsurile necesare pentru prevenirea transporturilor de deșeuri care nu corespund planurilor lor naționale de gestionare a deșeurilor. Prin derogare de la respectivul regulament, ar trebui să li se permită statelor membre să limiteze intrările de deșeuri în incineratoare clasificate ca instalații de valorificare, în cazul în care s-a stabilit că aceste intrări ar atrage eliminarea deșeurilor naționale sau tratarea deșeurilor într-un mod care nu este conform cu planurile lor de gestionare a deșeurilor. Este recunoscută posibilitatea ca anumite state membre să nu poată asigura o rețea care să includă gama completă de instalații de valorificare finală pe teritoriul lor.

(40) Pentru a îmbunătăți modul de desfășurare a acțiunilor de prevenire a generării deșeurilor în statele membre și pentru a facilita răspândirea celor mai bune practici în acest domeniu, este necesară întărirea prevederilor privind prevenirea generării deșeurilor, precum și introducerea cerinței ca statele membre să elaboreze programe de prevenire a generării deșeurilor, axate pe efectele cele mai semnificative asupra mediului și care să ia în considerare întreaga durată a ciclului de viață al produselor și materialelor. Aceste măsuri ar trebui să urmărească ruperea legăturii dintre creșterea economică și efectele asupra mediului asociate generării de deșeuri. Părțile interesate, împreună cu publicul larg ar trebui să aibă posibilitatea de a lua parte la elaborarea programelor și să aibă acces la ele, odată ce au fost elaborate, în conformitate cu Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul ⁽¹⁾. Ar trebui elaborate obiective pentru prevenirea generării de deșeuri și pentru decuplarea creșterii economice de impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri, abordând, în mod adecvat, reducerea efectelor adverse ale deșeurilor și a cantităților de deșeuri produse.

⁽¹⁾JO L 156, 25.6.2003, p. 17.

(41) În vederea realizării unei societăți europene a reciclării cu un nivel ridicat al eficienței resurselor, ar trebui stabilite obiective pentru pregătirea în vederea reutilizării și reciclării deșeurilor. Statele membre mențin abordări diferite privind colectarea deșeurilor menajere și a deșeurilor având caracteristici și compoziție asemănătoare. Prin urmare, este recomandabil ca aceste obiective să țină seama de diferitele sisteme de colectare a deșeurilor din diferite state membre. Fluxurile de deșeuri de diverse origini, asemănătoare cu deșeurile menajere, includ deșeurile menționate la punctul 20 din lista instituită prin Decizia 2000/532/CE a Comisiei.

(42) Instrumentele economice pot juca un rol crucial în îndeplinirea obiectivelor privind prevenirea generării deșeurilor și gestionarea deșeurilor. Deșeurile au deseori valoare ca resursă, iar aplicarea în continuare a instrumentelor economice poate maximiza beneficiile pentru mediu. Prin urmare, ar trebui să se încurajeze utilizarea unor asemenea instrumente la un nivel corespunzător, subliniindu-se, însă, că statele membre pot decide la nivel individual cu privire la utilizarea acestora.

(43) Anumite dispoziții referitoare la manipularea deșeurilor, stabilite în Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽²⁾, ar trebui modificate în sensul eliminării dispozițiilor învechite și în vederea unei mai mari clarități a textului. În scopul simplificării legislației comunitare, acestea ar trebui incluse în prezenta directivă. Pentru a clarifica modul de aplicare al interdicției de amestecare a deșeurilor stabilită prin Directiva 91/689/CEE și pentru a asigura protecția mediului și a sănătății populației, derogările de la interdicția de amestecare a deșeurilor, ar trebui, în plus, să satisfacă condiția conformității cu cele mai bune tehnici disponibile în sensul Directivei 96/61/CE. În consecință, Directiva 91/689/CEE ar trebui abrogată.

⁽²⁾JO L 377, 31.12.1991, p. 20.

(44) În vederea simplificării legislației comunitare și al reflectării beneficiilor pentru mediu, dispozițiile relevante din Directiva 75/439/CEE a Consiliului din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor uzate ⁽¹⁾ ar trebui incluse în prezenta directivă. În consecință, Directiva 75/439/CEE ar trebui abrogată. Gestionarea uleiurilor uzate ar trebui să fie efectuată în conformitate cu ordinea de prioritate și ierarhia deșeurilor și ar trebui acordată prioritate opțiunilor care oferă cele mai bune rezultate globale din punct de vedere al protecției mediului. Colectarea separată a uleiurilor uzate este în continuare esențială pentru asigurarea unei gestionări adecvate a acestor deșeuri și pentru prevenirea daunelor pe care eliminarea lor necorespunzătoare le poate provoca mediului.

⁽¹⁾JO L 194, 25.7.1975, p. 23.

(45) Statele membre ar trebui să prevadă un regim de sancțiuni eficace, proporționate și cu efect de descurajare aplicabil persoanelor fizice sau juridice responsabile cu gestionarea deșeurilor, precum producătorilor, deținătorilor, brokerilor, agenților, transportatorilor și colectorilor de deșeuri, unităților sau întreprinderilor care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor și pun în aplicare programe de gestionare a deșeurilor, în cazul în care acestea încalcă dispozițiile prezentei directive. Statele membre pot lua măsuri, de asemenea, în vederea recuperării costurilor legate de încălcarea acestor dispoziții și de măsurile de remediere, fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediu în ceea ce privește prevenirea și repararea daunelor aduse mediului ⁽²⁾.

⁽²⁾JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

(46) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾.

⁽³⁾JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(47) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să stabilească criteriile referitoare la o serie de aspecte, cum ar fi

condițiile în care un obiect trebuie considerat subprodus, încetarea statutului de deșeu și determinarea deșeurilor care sunt considerate periculoase, precum și să stabilească norme detaliate privind metode de aplicare și calculare pentru verificarea respectării obiectivelor de reciclare prevăzute în prezenta directivă. În plus, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adapteze anexele în funcție de progresul tehnic și științific și să specifice aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare, menționate în anexa II, punctul R1. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acestora cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(48) În conformitate cu alineatul (34) din acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽⁴⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile tabele care, pe cât posibil, să illustreze corelația dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le aducă la cunoștința publicului.

⁽⁴⁾JO C 321, 31.12.2003, p. 1

(49) Deoarece obiectivul prezentei directive, respectiv protecția mediului și a sănătății populației, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea sau efectele prezentei directive, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

-***-

CAPITOLUL I: OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Art. 1: Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește măsuri pentru a proteja mediul și sănătatea populației prin prevenirea sau reducerea generării de deșeuri, a efectelor adverse antrenate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora, care sunt elemente esențiale pentru tranziția către o economie circulară și pentru a garanta competitivitatea Uniunii pe termen lung.

►(la data 04-iul-2018 Art. 1 din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 1. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 2: Excluderi din domeniul de aplicare

(1) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei directive următoarele:

- a) efluenți gazoși emiși în atmosferă;
- b) soluri (in situ), inclusiv soluri contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol;
- c) soluri necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este sigur că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat;
- d) deșeuri radioactive;
- e) explozibili dezafecțiți;
- f) materii fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alineatului (2) litera (b), paie și alte materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sunt folosite în agricultură sau silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.

(2) În măsura în care intră sub incidența altor acte legislative comunitare, se exclud din domeniul de aplicare al prezentei directive următoarele:

- a) ape uzate;
- b) subproduse de origine animală inclusiv produse transformate care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1774/2002, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului sau a compostului;
- c) carcase de animale care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sunt eliminate conform Regulamentului (CE) nr. 1774/2002;
- d) deșeuri rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și a exploatarea carierelor care intră sub incidența Directivei 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive ⁽¹⁾.

⁽¹⁾JO L 102, 11.4.2006, p. 15.

e) substanțe destinate utilizării ca materii prime pentru furaje, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (CE) 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și care nu constau din sau care nu conțin produse secundare animale.

(*)Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1).

►(la data 04-iul-2018 Art. 2, alin. (2), litera D. din capitolul I completat de Art. 1, punctul 2. din Directiva 851/30-mai-2018)

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte legislative comunitare aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și ale secetei sau ale asanării terenurilor, nu intră sub incidența prezentei directive în cazul în care se dovedește că respectivele sedimente sunt nepericuloase.

(4) Prin intermediul unor directive speciale pot fi stabilite norme speciale pentru cazuri individuale, sau care completează dispozițiile prezentei directive, privind gestionarea anumitor categorii de deșeuri.

Art. 3: Definiții

►(la data 06-ian-2011 Art. 3 din capitolul I a fost în legatură cu Directiva 2010/75/UE/24-nov-2010)

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. "deșeuri" înseamnă orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligația să le arunce;

►(la data 04-mar-2011 Art. 3, punctul 1. din capitolul I a fost în legatură cu Regulamentul 1069/21-oct-2009)

2. "deșeurii periculoase" înseamnă orice deșeurii care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase enumerate în anexa III;

2¹. «deșeurii nepericuloase» înseamnă deșeurile care nu intră sub incidența punctului 2;

2². «deșeurii municipale» înseamnă:

a) deșeurii amestecate și deșeurii colectate separat de la gospodăria, inclusiv hârtia și cartonul, sticla, metalele, materialele plastice, bio-deșeurile, lemnul, textilele, ambalajele, deșeurile de echipamente electrice și electronice, deșeurile de baterii și acumulatori și deșeurile voluminoase, inclusiv saltelele și mobila;

b) deșeurii amestecate și deșeurii colectate separat din alte surse, în cazul în care deșeurile respective sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere;

Deșeurile municipale nu includ deșeurile provenite din producție, agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice și rețeaua de canalizare și tratare, inclusiv nămolul de epurare, vehiculele scoase din uz sau deșeurile provenite din activități de construcție și demolări.

Această definiție nu aduce atingere repartizării responsabilităților de gestionare a deșeurilor între actorii publici și cei privați;

2³. «deșeurii provenite din activități de construcție și demolări» înseamnă deșeurii generate de activități de construcție și demolări;

►(la data 04-iul-2018 Art. 3, punctul 2. din capitolul I completat de Art. 1, punctul 3., alin. (A) din Directiva 851/30-mai-2018)

3. "uleiuri uzate" înseamnă toate uleiurile minerale sau lubrifiante sintetici sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice;

4. «bio-deșeurii» înseamnă deșeurii biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeurii alimentare și de bucătărie provenite de la gospodăria, birouri, restaurante, depozite angro, cantine, firme de catering sau magazine de vânzare cu amănuntul și deșeurii comparabile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare;

4¹. «deșeurii alimentare» înseamnă toate produsele alimentare definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*) care au devenit deșeurii;

(*)Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

►(la data 04-iul-2018 Art. 3, punctul 4. din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 3., alin. (B) din Directiva 851/30-mai-2018)

5. "producător de deșeurii" înseamnă orice persoană ale cărei activități generează deșeurii (producător inițial de deșeurii) sau orice persoană care efectuează operațiuni de pre-tratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeurii;

6. "deținător de deșeurii" înseamnă producătorul deșeurilor sau persoana fizică sau juridică care se află în posesia acestora;

7. "comerciant" înseamnă orice întreprindere care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

8. "broker" înseamnă orice întreprindere care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

9. «gestionarea deșeurilor» înseamnă colectarea, transportul, valorificarea (inclusiv trierea) și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse în calitate de comerciant sau broker;

►(la data 04-iul-2018 Art. 3, punctul 9. din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 3., alin. (D) din Directiva 851/30-mai-2018)

10. "colectare" înseamnă strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare;

11. "colectare separată" înseamnă colectarea în cadrul căreia un flux de deșeurii este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora;

12. "prevenire" înseamnă măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:

a) cantitatea de deșeurii, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora;

b) impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și sănătății populației, sau

c) conținutul de substanțe periculoase al materialelor și produselor;

►(la data 04-iul-2018 Art. 3, punctul 12., litera C. din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 3., alin. (E) din Directiva 851/30-mai-2018)

13. "reutilizare" înseamnă orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeurii sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;

14. "tratare" înseamnă operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;

15. "valorificare" înseamnă orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop, sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi sau în economie în general. Anexa II stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă;

15¹. «valorificare materială» înseamnă orice operațiune de valorificare, alta decât valorificarea energetică, și reprelucrarea în materiale care urmează să fie folosite drept combustibil sau alte modalități de producere a energiei. Aceasta cuprinde, printre altele, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și rambleierea;

►(la data 04-iul-2018 Art. 3, punctul 15. din capitolul I completat de Art. 1, punctul 3., alin. (F) din Directiva 851/30-mai-2018)

16. "pregătirea pentru reutilizare" înseamnă operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeurii sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pre-tratare;

17. "reciclare" înseamnă orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor

organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere;

17¹. «rambleiere» înseamnă orice operațiune de valorificare în cadrul căreia se utilizează deșeuri nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deșeurile utilizate pentru rambleiere trebuie să înlocuiască materiale care nu sunt deșeuri, să fie adecvate pentru scopurile menționate mai sus și să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri;

▶(la data 04-iul-2018 Art. 3, punctul 17. din capitolul I completat de Art. 1, punctul 3., alin. (G) din Directiva 851/30-mai-2018)

18. "regenerarea uleiurilor uzate" înseamnă orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;

19. "eliminarea" înseamnă orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. Anexa I stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă;

20. "cele mai bune tehnici disponibile" înseamnă cele mai bune tehnici disponibile în conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din Directiva 96/61/CE.

21. «schemă de răspundere extinsă a producătorilor» înseamnă un set de măsuri luate de statele membre pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 3, punctul 20. din capitolul I completat de Art. 1, punctul 3., alin. (H) din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 4: Ierarhia deșeurilor

(1) Ierarhia deșeurilor, astfel cum este prezentată mai jos, se aplică în calitate de ordine a priorităților în cadrul legislației și al politicii în materie de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor:

- a) prevenirea;
- b) pregătirea pentru reutilizare;
- c) reciclarea;
- d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică; și
- e) eliminarea.

(2) În aplicarea ierarhiei deșeurilor menționate la alineatul (1), statele membre adoptă măsuri pentru a încuraja opțiunile care produc cel mai bun rezultat global în privința mediului. Aceasta poate să impună ca anumite fluxuri de deșeuri specifice să se îndepărteze de la ierarhie, în cazul în care acest lucru se justifică prin analiza întregului ciclu de viață privind efectele globale ale generării și gestionării respectivelor deșeuri.

Statele membre garantează că procesul de elaborare a legislației și a politicii în materie de deșeuri se desfășoară în deplină transparență și respectă reglementările naționale în vigoare referitoare la consultarea și participarea cetățenilor și a părților interesate.

Statele membre iau în considerare principiile generale ale protecției mediului, al precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, precum și impactul global asupra mediului, sănătății populației, economiei și societății, conform articolelor 1 și 13.

(3) Statele membre utilizează instrumente economice și alte măsuri în scopul de a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, cum ar fi cele indicate în anexa IVa sau alte instrumente și măsuri adecvate.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 4, alin. (2) din capitolul I completat de Art. 1, punctul 4. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 5: Subproduse

(1) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că o substanță sau un obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei substanțe sau a respectivului obiect nu este considerat deșeu, ci un subprodus, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este sigură;
- b) substanța sau obiectul pot fi utilizate direct, fără a fi supuse unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obișnuită;
- c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție; și
- d) utilizarea ulterioară este legală, și anume substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele relevante privind produsul, protecția mediului și protecția sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 5, alin. (1) din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 5. din Directiva 851/30-mai-2018)

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criteriile detaliate privind aplicarea uniformă a condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul unor substanțe sau obiecte specifice.

Aceste criterii detaliate asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și facilitează o utilizare prudentă și rațională a resurselor naturale.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2). La adoptarea respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia ia ca punct de plecare criteriile cele mai stricte și mai protectoare din punct de vedere ecologic dintre toate criteriile adoptate de statele membre în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol și acordă prioritate practicilor repetabile de simbioză industrială în dezvoltarea criteriilor detaliate.

(3) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (2), statele membre pot să stabilească criterii detaliate privind aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) pentru substanțe sau obiecte specifice.

Statele membre transmit Comisiei o notificare privind respectivele criterii detaliate în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului (*) în cazurile în care directiva menționată impune o astfel de obligație.

(*)Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

▶(la data 04-iul-2018 Art. 5, alin. (2) din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 5., alin. (B) din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 6: Încetarea statutului de deșeu

(1) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că deșeurile care au fost supuse unei operațiuni de reciclare sau altei operațiuni de valorificare sunt considerate că au încetat să mai fie deșeuri dacă respectă următoarele condiții:

- a)** substanța sau obiectul urmează să fie utilizat în scopuri specifice;
- b)** există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;
- c)** substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor; și
- d)** utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

(2) Comisia monitorizează elaborarea în statele membre de criterii naționale de încetare a statutului de deșeu și evaluează nevoia de a elabora criterii la nivelul Uniunii pe această bază. În acest scop și dacă este cazul, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea uniformă a condițiilor prevăzute la alineatul (1) în cazul anumitor tipuri de deșeuri;

Respectivele criterii detaliate asigură un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și înlesnesc utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale. Printre ele se numără:

- a)** deșeuri autorizate ca material de intrare în procesul de valorificare;
- b)** procese și tehnici de tratare permise;
- c)** criterii de calitate privind încetarea statutului de deșeu pentru materialele care rezultă din operațiunea de valorificare în conformitate cu standardele aplicabile produselor, inclusiv valori-limită pentru poluanți, atunci când este necesar;
- d)** cerințe pentru sistemele de gestionare pentru a demonstra conformitatea cu criteriile de încetare a statutului de deșeu, inclusiv pentru controlul calității și auto-monitorizare, precum și pentru acreditare, dacă este cazul; și
- e)** o cerință pentru o declarație de conformitate.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

Atunci când adoptă respectivele acte de punere în aplicare, Comisia ține cont de criteriile relevante stabilite de statele membre în conformitate cu alineatul (3) și le ia ca punct de plecare pe cele mai stricte și mai protectoare din punct de vedere ecologic dintre aceste criterii.

(3) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii în conformitate cu alineatul (2), statele membre pot să stabilească criterii detaliate pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) pentru anumite tipuri de deșeuri. Respectivele criterii detaliate iau în considerare orice eventuale efecte negative asupra mediului și sănătății umane ale substanței sau ale obiectului în cauză și respectă cerințele stabilite la literele (a)-(e) de la alineatul (2).

Statele membre transmit Comisiei o notificare privind aceste criterii în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 dacă directiva respectivă impune o astfel de obligație.

(4) Dacă nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii sau la nivel național în temeiul alineatului (2) sau respectiv (3), un stat membru poate decide de la caz la caz sau poate lua măsurile care se impun pentru a verifica că anumite deșeuri au încetat să mai fie deșeuri pe baza condițiilor stabilite la alineatul (1) și, dacă este necesar, reflectând cerințele stabilite la alineatul (2) literele (a)-(e) și ținând cont de valorile limită pentru substanțe poluante și alte efecte adverse posibile asupra mediului și sănătății umane. Astfel de decizii de la caz la caz nu trebuie să fie notificate Comisiei în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535.

Statele membre pot să publice informații despre deciziile de la caz la caz și despre rezultatele verificării de către autoritățile competente prin mijloace electronice.

(5) O persoană fizică sau juridică care:

- a)** utilizează, pentru prima dată, un material care a încetat să mai fie deșeu și care nu a fost introdus pe piață; sau
 - b)** introduce pe piață un material pentru prima dată după ce a încetat să mai fie deșeu;
- se asigură că materialul îndeplinește cerințele relevante în baza legislației aplicabile în materie de substanțe chimice și referitoare la produsul respectiv. Condițiile prevăzute la alineatul (1) trebuie să fie îndeplinite înainte ca legislația privind substanțele chimice și produsele să se aplice la materialele care au încetat să mai fie deșeuri.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 6 din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 6. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 7: Lista deșeurilor

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a completa prezenta directivă prin întocmirea și revizuirea, în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol, a unei liste de deșeuri. Lista deșeurilor include deșeuri periculoase și ia în considerare originea și compoziția deșeurilor și, dacă este cazul, valorile limită de concentrație a substanțelor periculoase. Lista de deșeuri este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos. Includerea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect sau respectiva substanță va fi considerat(ă) deșeu în orice împrejurare. O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției de la articolul 3 punctul 1.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 7, alin. (1) din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 7. din Directiva 851/30-mai-2018)

(2) Un stat membru poate considera anumite deșeuri ca deșeuri periculoase în cazul în care, chiar dacă nu figurează ca atare pe lista de deșeuri, acestea prezintă una sau mai multe din proprietățile enumerate în anexa III. Statul membru notifică imediat astfel de situații Comisiei și furnizează Comisiei toate informațiile relevante. În lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 7, alin. (2) din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 7., alin. (B) din Directiva 851/30-mai-2018)

(3) În cazul în care un stat membru deține dovezi conform cărora anumite deșeuri care figurează pe listă ca fiind periculoase nu prezintă niciuna din proprietățile enumerate în anexa III, acesta le poate trata ca nepericuloase. Statul membru notifică fără întârziere situațiile de acest tip Comisiei și furnizează Comisiei toate dovezile necesare în lumina notificărilor primite, lista este reexaminată pentru a determina dacă aceasta trebuie adaptată.

(4) Reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase nu se poate realiza prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

(5) [textul din Art. 7, alin. (5) din capitolul I a fost abrogat la 04-iul-2018 de Art. 1, punctul 7., alin. (C) din Directiva

851/30-mai-2018]

(6) Statele membre pot considera deșeurile drept nepericuloase în conformitate cu lista deșeurilor menționată la alineatul (1).

(7) Comisia asigură faptul că lista deșeurilor și orice revizuire a acestei liste respectă în mod corespunzător principiile clarității, inteligibilității și accesibilității pentru utilizatori, în special pentru întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri).

CAPITOLUL II: CERINȚE GENERALE

Art. 8: Răspunderea extinsă a producătorilor

▶(la data 02-iul-2019 Art. 8 din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din anexa 1, partea 5 din Directiva 904/05-iun-2019)

(1) Pentru a consolida reutilizarea și prevenirea, reciclarea și alte tipuri de valorificare a deșeurilor, statele membre adoptă măsuri legislative sau non-legislative pentru a se asigura că orice persoană fizică sau juridică care, la nivel profesional, elaborează, produce, prelucrează, tratează, vinde sau importă produse (producătorul produsului) este supusă unui regim de răspundere extinsă a producătorului.

Astfel de măsuri pot include, printre altele, acceptarea produselor returnate și a deșeurilor care rămân după utilizarea respectivelor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și răspunderea financiară pentru aceste activități. Aceste măsuri pot include obligația de a pune la dispoziția publicului informațiile disponibile cu privire la caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor.

Dacă printre aceste măsuri se numără instituirea unor scheme de răspundere extinsă a producătorilor, se aplică cerințele minime generale stabilite la articolul 8a.

Statele membre pot decide ca producătorii de produse care își asumă din proprie inițiativă responsabilități financiare sau financiare și organizaționale pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs să aplice toate sau unele cerințe minime generale stabilite la articolul 8a.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 8, alin. (1) din capitolul II completat de Art. 1, punctul 8., alin. (A) din Directiva 851/30-mai-2018)

(2) Statele membre pot lua măsurile corespunzătoare pentru a încuraja proiectarea de produse și de componente de produse care să aibă un efect redus asupra mediului și care să genereze o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare a produselor și pentru a se asigura că valorificarea și eliminarea produselor care au devenit deșeuri se realizează în conformitate cu articolele 4 și 13.

Aceste măsuri încurajează, printre altele, dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor și componentelor de produse adaptate unei utilizări multiple, care conțin materiale reciclate, care sunt durabile din punct de vedere tehnic și ușor de reparat și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul pregătirii pentru reutilizare și al reciclării, pentru a facilita punerea în aplicare corespunzătoare a ierarhiei deșeurilor. Măsurile țin seama de impactul produselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, de ierarhia deșeurilor și, după caz, de potențialul de reciclare multiplă.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 8, alin. (2) din capitolul II modificat de Art. 1, punctul 8., alin. (B) din Directiva 851/30-mai-2018)

(3) În momentul aplicării răspunderii extinse a producătorului, statele membre iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică precum și efectele globale asupra mediului și a sănătății populației și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(4) Regimul de răspundere extinsă a producătorului este aplicat fără a se aduce atingere răspunderii pentru gestionarea deșeurilor prevăzută la articolul 15 alineatul (1) și fără a aduce atingere legislației specifice existente privind fluxul de deșeuri și privind produsele.

(5) Comisia organizează un schimb de informații între statele membre și actorii implicați în schemele de răspundere extinsă a producătorilor privind punerea în aplicare din punct de vedere practic a cerințelor minime generale stabilite la articolul 8a. Acesta include, printre altele, schimbul de informații privind cele mai bune practici pentru a asigura guvernanta adecvată, cooperarea transfrontalieră privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor, precum și o bună funcționare a pieței interne, precum și schimbul de informații privind caracteristicile organizaționale și monitorizarea organizațiilor care pun în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, modularea contribuțiilor financiare, selecția operatorilor care se ocupă de gestionarea deșeurilor și prevenirea aruncării de gunoaie. Comisia publică rezultatele acestui schimb de informații și poate prezenta orientări cu privire la aceste aspecte și la alte aspecte relevante.

Comisia publică orientări, în consultare cu statele membre, cu privire la cooperarea transfrontalieră privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor și privind modularea contribuțiilor financiare menționate la articolul 8a alineatul (4) litera (b).

În cazul în care este necesar, pentru a se evita denaturarea pieței interne, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili criteriile în vederea aplicării uniforme a articolului 8a alineatul (4) litera (b), dar excluzând orice determinare exactă a nivelului contribuțiilor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

▶(la data 04-iul-2018 Art. 8, alin. (4) din capitolul II completat de Art. 1, punctul 8., alin. (C) din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 8^a: Cerințele minime generale privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor

(1) În cazul în care sunt instituite scheme de răspundere extinsă a producătorilor în conformitate cu articolul 8 alineatul (1), inclusiv în conformitate cu alte acte legislative ale Uniunii, statele membre:

a) definesc în mod clar rolurile și responsabilitățile tuturor actorilor relevanți implicați, inclusiv ale producătorilor de produse care introduc produse pe piața statului membru, ale organizațiilor care pun în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele acestora, ale operatorilor privați sau publici care se ocupă de deșeuri, ale autorităților locale și, dacă este cazul, ale operatorilor care se ocupă de reutilizare și de pregătirea pentru reutilizare, precum și ale întreprinderilor economiei sociale;

b) în concordanță cu ierarhia deșeurilor, stabilesc obiective în materie de gestionare a deșeurilor, în scopul de a realiza cel puțin obiectivele cantitative relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se prevede în prezenta directivă, în Directiva 94/62/CE, în Directiva 2000/53/CE, în Directiva 2006/66/CE și în Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), și stabilesc alte ținte cantitative și/sau obiective calitative considerate relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorilor;

(*)Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

c) asigură înființarea unui sistem de raportare pentru a colecta date privind produsele introduse pe piața statului

membru de către producătorii de produse cărora li se aplică răspunderea extinsă și date privind colectarea și tratarea deșeurilor rezultate din aceste produse precizând, după caz, tipul fluxurilor de deșeuri, precum și alte date relevante în sensul literei (b);

d) asigură egalitatea de tratament a producătorilor de produse indiferent de originea sau mărimea lor, fără a pune o sarcină de reglementare disproporționată pe umerii producătorilor, inclusiv întreprinderi mici și mijlocii, de cantități mici de produse.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura faptul că deținătorii de deșeuri vizati de schemele de răspundere extinsă a producătorilor instituite în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) sunt informați cu privire la măsurile de prevenire, centrele de reutilizare și pregătire pentru reutilizare, preluare și colectare a deșeurilor și la prevenirea aruncării de gunoaie. Statele membre iau, de asemenea, măsuri menite să creeze stimulente pentru ca deținătorii de deșeuri să își asume răspunderea de a preda deșeurile în sisteme de colectare separată, în special, după caz, prin intermediul stimulentele economice sau al reglementărilor.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura faptul că orice producător de produse sau organizație care pune în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse:

a) are un domeniu de aplicare clar definit în ceea ce privește sfera geografică, produsele și materialele vizate, fără a se limita la acele zone în care colectarea și gestionarea deșeurilor sunt cele mai profitabile;

b) asigură o disponibilitate adecvată a sistemelor de colectare a deșeurilor în zonele menționate la litera (a);

c) are mijloacele financiare sau financiare și organizatorice necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor;

d) instituie un mecanism de autocontrol adecvat, susținut, unde este cazul, de audituri independente periodice, pentru a evalua:

(i) gestiunea sa financiară, inclusiv conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatul (4) literele (a) și (b);

(ii) calitatea datelor colectate și raportate în conformitate cu alineatul (1) litera (c) din prezentul articol și cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1013/2006;

e) pune la dispoziția publicului informații cu privire la îndeplinirea obiectivelor în materie de gestionare a deșeurilor menționate la alineatul (1) litera (b) și, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor aferente răspunderii extinse a producătorului, și informații cu privire la:

(i) proprietari și membri;

(ii) contribuțiile financiare plătite de producătorii de produse pe unitate vândută sau pe tonă de produs plasat pe piață;

și

(iii) procedura de selecție a operatorilor care se ocupă de gestionarea deșeurilor.

(4) Statele membre iau măsurile necesare menite să asigure faptul că respectivele contribuții financiare plătite de producătorii de produse pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin în materie de răspundere extinsă:

a) acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care producătorul le introduce pe piața statului membru respectiv:

- costurile aferente colectării separate a deșeurilor și transportării lor ulterioare, precum și operațiunilor de tratare, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind gestionarea deșeurilor, și costurile necesare pentru a îndeplini alte ținte și obiective astfel cum sunt prevăzute la alineatul (1) litera (b), luându-se în considerare veniturile dobândite din reutilizare, din vânzările de materii prime secundare obținute din produsele lor și din taxe de depozitare nerevendicate;

- costurile aferente furnizării de informații adecvate deținătorilor de deșeuri în conformitate cu alineatul (2);

- costurile aferente colectării de date și obligațiilor de raportare în conformitate cu alineatul (1) litera (c).

Prezenta literă nu se aplică în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor înființate în conformitate cu Directiva 2000/53/CE, 2006/66/CE sau 2012/19/UE;

b) în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor aferente răspunderii extinse a producătorului, sunt modulate, în măsura posibilităților, pe produse individuale sau grupuri de produse similare, în special luând în considerare durabilitatea acestora și potențialul lor de reparare, de reutilizare și de reciclare, precum și prezența substanțelor periculoase, ținând cont cu acest prilej de ciclul de viață și în conformitate cu cerințele prevăzute de dreptul relevant al Uniunii și, dacă este posibil, pe baza unor criterii armonizate, în vederea asigurării unei bune funcționări a pieței interne; și

c) nu depășesc costurile necesare pentru a furniza servicii de gestionare a deșeurilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Aceste costuri sunt stabilite în mod transparent între actorii implicați.

În cazurile justificate de necesitatea de a asigura gestionarea corectă a deșeurilor și viabilitatea economică a schemei de răspundere extinsă a producătorilor, statele membre pot să se abată de la modelul de partajare a responsabilității financiare prevăzut la litera (a), cu condiția ca:

(i) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor constituite pentru a atinge ținte de gestionare a deșeurilor și obiective stabilite în temeiul actelor legislative ale Uniunii, producătorii de produse suportă cel puțin 80 % din costurile necesare;

(ii) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor constituite la sau după 4 iulie 2018 pentru a atinge ținte de gestionare a deșeurilor și obiective stabilite exclusiv în temeiul legislației statului membru, producătorii de produse suportă cel puțin 80 % din costurile necesare;

(iii) în cazul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor constituite înainte de 4 iulie 2018 pentru a atinge ținte de gestionare a deșeurilor și obiective stabilite exclusiv în temeiul legislației statului membru, producătorii de produse suportă cel puțin 50 % din costurile necesare;

și cu condiția ca restul costurilor să fie suportate de producătorii sau distribuitorii inițiali ai deșeurilor.

Această derogare nu poate fi utilizată pentru a reduce proporția costurilor suportate de producătorii de produse în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite înainte de 4 iulie 2018.

(5) Statele membre stabilesc un cadru adecvat de monitorizare și aplicare în vederea asigurării faptului că producătorii de produse și organizațiile care pun în aplicare, în numele acestora, obligațiile de răspundere extinsă a producătorilor pun în aplicare obligațiile care le revin în materie de răspundere extinsă, inclusiv în cazul vânzării la distanță, precum și a faptului că mijloacele financiare sunt corect utilizate și că toți actorii implicați în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor raportează date fiabile.

În cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, mai multe organizații pun în aplicare obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor de produse, statul membru în cauză numește cel puțin un organism care este independent de interesele private sau desemnează o autoritate publică care să supravegheze punerea în

aplicare a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor.

Fiecare stat membru le permite producătorilor de produse stabiliți în alt stat membru, care introduc produse pe teritoriul său, să numească o persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul său drept reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor care îi revin unui producător pe teritoriul său în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor.

În scopul monitorizării și verificării respectării obligațiilor ce îi revin unui producător al unui produs în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, statele membre pot să prevadă cerințe, cum ar fi înregistrarea, informarea și raportarea, care trebuie îndeplinite de o persoană fizică sau juridică care urmează să fie numită reprezentant autorizat pe teritoriul lor.

(6) Statele membre asigură un dialog regulat între părțile interesate pertinente, implicate în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv între producători și distribuitori, operatorii privați sau publici care se ocupă de deșeurile, autoritățile locale, organizațiile societății civile și, dacă este cazul, actorii economiei sociale, rețelele de reparare și reutilizare și operatorii care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare.

(7) Statele membre iau măsuri pentru a asigura faptul că schemele de răspundere extinsă a producătorilor care au fost instituite înainte de 4 iulie 2018 sunt conforme cu prezentul articol în termen de 5 ianuarie 2023.

(8) Punerea la dispoziția publicului a informațiilor în temeiul prezentului articol nu aduce atingere asigurării confidențialității informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu dreptul Uniunii relevant și cu dreptul intern relevant.

►(la data 04-iul-2018 Art. 8 din capitolul II completat de Art. 1, punctul 9. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 9: Prevenirea generării de deșeurile

(1) Statele membre iau măsuri de prevenire a generării de deșeurile. Cel puțin, măsurile respective:

- a)** promovează și sprijină modelele durabile de consum și de producție;
- b)** încurajează conceperea, fabricarea și utilizarea produselor care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, sunt durabile (inclusiv în ceea ce privește durata de viață și absența obsolescenței programate), pot fi reparate, reutilizate și modernizate;
- c)** vizează produsele care conțin materii prime de importanță critică în scopul de a preveni transformarea în deșeurile;
- d)** încurajează reutilizarea produselor și instituirea de sisteme care promovează activitățile de reparare și reutilizare, inclusiv, în special, pentru echipamentele electrice și electronice, textile și mobilă, precum și pentru ambalaje și materialele și produsele folosite în construcții;
- e)** încurajează, după caz, și fără a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală, disponibilitatea pieselor de schimb, a manualelor de instrucțiuni, a informațiilor tehnice sau a altor instrumente, a echipamentelor sau programelor informatice care permit repararea și reutilizarea produselor fără a le compromite calitatea și siguranța;
- f)** reduc generarea de deșeurile în cadrul proceselor legate de producția industrială, extracția mineralelor, fabricare, construcții și demolări, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile;
- g)** reduc generarea de deșeurile alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării, al comerțului cu amănuntul și al altor tipuri de distribuție de produse alimentare, al restaurantelor și al serviciilor de alimentație, precum și al gospodăriilor, drept contribuție la realizarea obiectivului de dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite referitor la reducerea cu 50 % a deșeurilor alimentare pe cap de locuitor la nivel mondial, în rețeaua de comerț cu amănuntul și la consumator, și referitor la reducerea pierderilor de produse alimentare în lanțurile de producție și distribuție până în 2030;
- h)** încurajează donațiile de produse alimentare și alte forme de redistribuire pentru consumul uman, acordând prioritate uzului uman față de hrana pentru animale și față de prelucrarea ulterioară în produse nealimentare;
- i)** promovează reducerea conținutului de substanțe periculoase în materiale și produse, fără a aduce atingere cerințelor legale armonizate prevăzute la nivelul Uniunii referitoare la respectivele materiale și produse, și garantează că orice furnizor al unui articol, conform definiției de la articolul 3 punctul 33 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*), pune la dispoziția Agenției Europene pentru Produse Chimice informațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din regulamentul menționat începând cu 5 ianuarie 2021;
(*):Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).
- j)** reduc volumul deșeurilor generate, în special al deșeurilor care nu pot fi pregătite pentru reutilizare sau reciclare;
- k)** identifică produsele care reprezintă sursa principală a gunoaielor aruncate, în special în mediul natural și în cel marin, și adoptă măsuri corespunzătoare pentru a preveni și a reduce gunoaiile aruncate provenite de la astfel de produse; în cazul în care statele membre decid să îndeplinească această obligație prin aplicarea pe piață a unor măsuri restrictive, acestea se asigură că restricțiile respective sunt proporționale și nediscriminatorii;
- l)** vizează încetarea generării de deșeurile marine ca o contribuție la obiectivul de dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite referitor la prevenirea și reducerea semnificativă a poluării marine de toate tipurile; și
- m)** dezvoltă și sprijină campanii de informare în scopul sensibilizării cu privire la prevenirea generării de deșeurile și la aruncarea de gunoaie.

(2) Agenția Europeană pentru Produse Chimice creează o bază de date care conține datele ce trebuie transmise acesteia în temeiul alineatului (1) litera (i), în termen de 5 ianuarie 2020 și menține această bază de date. Agenția Europeană pentru Produse Chimice permite accesul operatorilor de tratare a deșeurilor la această bază de date. Aceasta permite, de asemenea, accesul la respectiva bază de date și pentru consumatori, la cerere.

(3) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeurile. În acest scop, acestea utilizează indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeurile care sunt generate.

(4) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor adoptate de acestea privind reutilizarea, măsurând gradul de reutilizare pe baza metodologiei comune prevăzute de actul de punere în aplicare menționat la alineatul (7), începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea respectivului act de punere în

aplicare.

(5) Statele membre monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor pe care le-au instituit în materie de prevenire a generării de deșeuri alimentare prin măsurarea nivelului de deșeuri alimentare pe baza metodologiei stabilite de actul delegat menționat la alineatul (8), începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea respectivului act delegat.

▶(la data 02-dec-2019 Art. 9, alin. (5) din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din anexa 1 din Decizia 2000/28-nov-2019)

(6) Până la 31 decembrie 2023, Comisia examinează datele privind deșeurile alimentare puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (3), pentru a analiza posibilitatea stabilirii unui obiectiv de reducere a deșeurilor alimentare la nivelul întregii Uniuni, care să fie îndeplinit până în 2030, pe baza datelor transmise de statele membre în conformitate cu metodologia comună stabilită în temeiul alineatului (8) din prezentul articol. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a institui indicatori care să măsoare progresele globale înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării de deșeuri și adoptă, până la 31 martie 2019, un act de punere în aplicare în vederea stabilirii unei metodologii comune pentru raportarea cu privire la reutilizarea produselor. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

(8) Până la 31 martie 2019, pe baza rezultatelor activității Platformei UE privind pierderile alimentare și risipa de alimente, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 38a pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea unei metodologii comune și a unor cerințe minime de calitate în vederea măsurării uniforme a nivelurilor de deșeuri alimentare.

(9) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează datele privind reutilizarea puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (3), pentru a analiza fezabilitatea instituirii unor măsuri de încurajare a reutilizării produselor, inclusiv fezabilitatea stabilirii unor obiective cantitative. Comisia analizează, de asemenea, fezabilitatea instituirii unor alte măsuri de prevenire a generării de deșeuri, inclusiv obiective de reducere a deșeurilor. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 9 din capitolul II modificat de Art. 1, punctul 10. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 10: Valorificarea

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că deșeurile sunt pregătite pentru reutilizare, reciclate sau sunt supuse altor operațiuni de valorificare, în conformitate cu articolele 4 și 13.

(2) În cazul în care acest lucru este necesar pentru respectarea alineatului (1) și pentru facilitarea sau îmbunătățirea pregătirii pentru reutilizare, reciclării și altor operațiuni de valorificare, deșeurile sunt colectate separat și nu se amestecă cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite.

(3) Statele membre pot autoriza derogări de la alineatul (2), cu condiția să fie îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare:

a) colectarea amestecată a anumitor tipuri de deșeuri nu le afectează potențialul de a fi supuse pregătirii pentru reutilizare, reciclării sau altor operațiuni de valorificare în conformitate cu articolul 4, iar operațiunile respective produc un rezultat de o calitate comparabilă cu cea obținută în urma colectării separate;

b) colectarea separată nu produce rezultatul optim din punct de vedere ecologic dacă se ține seama de impactul global asupra mediului al gestionării fluxurilor corespunzătoare de deșeuri;

c) colectarea separată nu este fezabilă din punct de vedere tehnic, având în vedere bunele practici de colectare a deșeurilor;

d) colectarea separată ar presupune costuri economice disproporționate, având în vedere costurile generate de impactul negativ asupra sănătății și a mediului al colectării și tratării deșeurilor mixte, potențialul unor îmbunătățiri în materie de eficiență în colectarea și tratarea deșeurilor, veniturile provenite din vânzarea de materii prime secundare, precum și aplicarea principiului "poluatorul plătește" și răspunderea extinsă a producătorilor.

Statele membre reexaminează periodic derogările acordate în temeiul prezentului alineat, ținând seama de bunele practici aplicate în colectarea separată a deșeurilor și de alte evoluții în materie de gestionare a deșeurilor.

(4) Statele membre adoptă măsuri pentru a garanta că deșeurile colectate separat pentru pregătirea pentru reutilizare și reciclare în temeiul articolului 11 alineatul (1) și al articolului 22 nu sunt incinerate, cu excepția deșeurilor care provin din operațiuni de tratare ulterioară a deșeurilor colectate separat, pentru care incinerarea reprezintă rezultatul optim din punct de vedere ecologic în conformitate cu articolul 4.

(5) În cazul în care acest lucru este necesar pentru a se respecta alineatul (1) din prezentul articol și a se facilita sau îmbunătăți valorificarea, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se elimina, înainte sau în timpul valorificării, substanțele periculoase, amestecurile și componentele provenite de la deșeuri periculoase, pentru a fi tratate în conformitate cu articolele 4 și 13.

(6) Până la 31 decembrie 2021, statele membre transmit Comisiei un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol în ceea ce privește deșeurile municipale și bio-deșeurile, inclusiv privind acoperirea materială și teritorială a colectării separate și eventualele derogări în temeiul alineatului (3).

▶(la data 04-iul-2018 Art. 10 din capitolul II modificat de Art. 1, punctul 11. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 11: Pregătirea pentru reutilizare și reciclarea

▶(la data 20-iun-2019 Art. 11 din capitolul II a se vedea referințe de aplicare din Art. 1 din Decizia 1004/07-iun-2019)

(1) Statele membre iau măsuri de promovare a activităților de pregătire pentru reutilizare, în special prin încurajarea instituirii și sprijinirea rețelelor de pregătire pentru reutilizare și de reparare, prin facilitarea, atunci când acest lucru este compatibil cu gestionarea corespunzătoare a deșeurilor, a accesului rețelelor respective la deșeurile deținute de schemele sau instalațiile de colectare, care pot fi pregătite pentru reutilizare, însă nu sunt prevăzute să fie pregătite pentru reutilizare de respectivele scheme sau instalații, și prin promovarea utilizării instrumentelor economice, a criteriilor aplicabile achizițiilor publice, a obiectivelor cantitative sau a altor măsuri.

Statele membre iau măsuri de promovare a unei reciclări de înaltă calitate și, în acest scop, sub rezerva articolului 10 alineatele (2) și (3), instituie colectarea separată a deșeurilor.

Cu condiția respectării articolului 10 alineatele (2) și (3), statele membre introduc colectarea separată cel puțin pentru hârtie, metal, plastic și sticlă, iar până la 1 ianuarie 2025, și pentru textile.

Statele membre iau măsuri de promovare a demolărilor selective pentru a permite eliminarea și manipularea în condiții

de siguranță a substanțelor periculoase și pentru a facilita reutilizarea și reciclarea de înaltă calitate prin eliminarea selectivă a materialelor, precum și măsuri de instituire a unor sisteme de sortare pentru deșeurile provenite din activități de construcție și demolări, cel puțin pentru lemn, materiale minerale (beton, cărămidă, gresie și ceramică, piatră), metal, sticlă, plastic și ghips.

(2) Pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei directive și pentru a trece la o economie circulară europeană cu un înalt grad de eficiență în utilizarea resurselor, statele membre adoptă măsurile necesare destinate realizării următoarelor obiective:

a) până în 2020, pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor, cum ar fi, cel puțin, hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din gospodăria și, eventual, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeurii sunt similare deșeurilor care provin din gospodăria, se mărește la un nivel minim de 50 % din masa totală;

b) până în 2020, pregătirea pentru reutilizarea, reciclarea și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere care utilizează deșeurii pentru a înlocui alte materiale, a deșeurilor nepericuloase provenind din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din CED, se mărește la un nivel minim de 70 % din masă.

c) până în 2025, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 55 % din greutate;

d) până în 2030, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 60 % din greutate;

e) până în 2035, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale se mărește la un nivel minim de 65 % din greutate.

(3) Un stat membru poate să amâne cu până la cinci ani termenele stabilite pentru îndeplinirea obiectivelor menționate la alineatul (2) literele (c), (d) și (e), dacă respectivul stat membru:

a) a pregătit pentru reutilizare și a reciclat mai puțin de 20 % sau a eliminat prin depozitare peste 60 % din deșeurile sale municipale generate în 2013, potrivit datelor indicate în chestionarul comun al OCDE și Eurostat; și

b) cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenelor prevăzute la alineatul (2) litera (c), (d) sau (e), informează Comisia cu privire la intenția sa de a amâna termenul respectiv și prezintă un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa IVb.

(4) În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în conformitate cu alineatul (3) litera (b), în cazul în care consideră că planul nu respectă cerințele stabilite în anexa IVb, Comisia poate solicita unui stat membru să-și revizuiască planul. Statul membru respectiv prezintă un plan revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării din partea Comisiei.

(5) În cazul amânării termenului de îndeplinire a obiectivelor în conformitate cu alineatul (3), statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru ca rata de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale să crească după cum urmează:

a) la minimum 50 % până în 2025 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (c);

b) la minimum 55 % până în 2030 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (d);

c) la minimum 60 % până în 2035 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (2) litera (e).

(6) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează posibilitatea stabilirii unor obiective privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor provenite din activități de construcție și demolări și a fracțiunilor acestora de materiale specifice, a deșeurilor textile, a deșeurilor comerciale, a deșeurilor industriale nepericuloase și a altor fluxuri de deșeurii, precum și posibilitatea stabilirii unor obiective privind pregătirea pentru reutilizare în ceea ce privește deșeurile municipale și a unor obiective privind reciclarea bio-deșeurilor municipale. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(7) Până la 31 decembrie 2028, Comisia evaluează obiectivul prevăzut la alineatul (2) litera (e). În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Comisia evaluează tehnologiile de coprocesare care permit introducerea de minerale în procesul de incinerare a deșeurilor municipale. În cazul în care se găsește o metodologie fiabilă, Comisia analizează, în cadrul evaluării menționate, dacă mineralele în cauză pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor de reciclare.

►(la data 04-iul-2018 Art. 11 din capitolul II modificat de Art. 1, punctul 12. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 11^a: Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor

(1) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3):

a) statele membre calculează greutatea deșeurilor municipale generate și pregătite pentru reutilizare sau reciclate într-un an calendaristic concret;

b) greutatea deșeurilor municipale pregătite pentru reutilizare se calculează ca greutatea produselor sau a componentelor produselor care au devenit deșeurii municipale și care au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, curățare sau reparare pentru a se permite reutilizarea lor fără nicio operațiune suplimentară de sortare sau pre-tratare;

c) greutatea deșeurilor municipale reciclate se calculează ca greutatea deșeurilor care, după ce au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, sortare și altor operațiuni preliminare pentru eliminarea materialelor uzate care nu sunt vizate de reprelucrarea ulterioară și pentru asigurarea unei înalte calități a reciclării, intră în operațiunile de reciclare în care deșeurile sunt, de fapt, reprelucrate în produse, materiale sau substanțe.

(2) În sensul alineatului (1) litera (c), greutatea deșeurilor municipale reciclate se măsoară în momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare.

Prin derogare de la primul paragraf, cantitatea deșeurilor municipale reciclate pot fi cântărite la finalul unei operațiuni de sortare cu condiția ca:

a) deșeurile rezultate respective să fie reciclate ulterior;

b) greutatea materialelor sau a substanțelor care sunt eliminate prin operațiuni ulterioare înainte de operațiunea de reciclare, nefiind reciclate ulterior, să nu fie inclusă în greutatea deșeurilor raportate ca reciclate.

(3) Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor municipale pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol și la alineatul (2) de la prezentul articol. Pentru a se garanta fiabilitatea și exactitatea datelor acumulate referitoare la deșeurile reciclate, sistemul poate consta în registre electronice înființate în temeiul articolului 35 alineatul (4), în specificații tehnice pentru cerințele de calitate aplicabile deșeurilor sortate sau în ratele medii ale pierderii de deșeurii sortate pentru diferite tipuri de deșeurii și, respectiv, practicile de gestionare a deșeurilor. Ratele medii ale pierderilor se utilizează numai în cazurile în care nu pot fi obținute date fiabile și se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (10) de la prezentul articol.

(4) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), cantitatea de deșeurii municipale biodegradabile care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, digestat sau alte materiale într-o cantitate a conținutului reciclat similară cu cea a materialelor inițiale, care urmează să fie utilizat ca produs, material sau substanță reciclată. În cazul în care materialele obținute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri, statele membre le pot considera ca fiind reciclate numai dacă această utilizare aduce beneficii agriculturii sau ameliorării ecologice.

Începând cu 1 ianuarie 2027, statele membre pot considera bio-deșeurile municipale care intră în tratare aerobă sau anaerobă ca fiind reciclate numai dacă au fost colectate separat sau au fost separate la sursă, conform articolului 22.

(5) Pentru a se calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), cantitatea de deșeurii care nu mai sunt considerate deșeurii în urma unei operațiuni de pregătire înainte de reutilizare poate fi considerată reciclată cu condiția ca materialele în cauză să fie destinate reutilizării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi folosite în scopul inițial sau în alte scopuri. Cu toate acestea, materialele care nu mai au statut de deșeu și care urmează să fie folosite drept combustibil sau pentru un alt mod de generare a energiei, sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeurii nu sunt luate în calcul la îndeplinirea obiectivelor de reciclare.

(6) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3), statele membre pot lua în considerare reciclarea metalelor separate după incinerarea deșeurilor municipale, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate prevăzute în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (9) de la prezentul articol.

(7) Deșeurile trimise către alt stat membru în scopul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării sau al rambleierii în respectivul alt stat membru nu pot fi luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) decât de către statul membru în care au fost colectate deșeurile.

(8) Deșeurile exportate din Uniune în scopul pregătirii pentru reutilizare sau al reciclării sunt luate în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă de către statul membru în care au fost colectate deșeurile numai dacă sunt îndeplinite cerințele de la alineatul (3) din prezentul articol și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, exportatorul poate demonstra că transferurile de deșeurii respectă cerințele regulamentului menționat și că tratarea deșeurilor în afara Uniunii a avut loc în condiții care sunt în mare parte echivalente cu cerințele dreptului relevant al Uniunii privind protecția mediului.

(9) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului articol, Comisia adoptă, până la 31 martie 2019, acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru calculul, verificarea și raportarea datelor, în special în ceea ce privește:

a) o metodologie comună pentru calculul greutatei metalelor care au fost reciclate în conformitate cu alineatul (6), inclusiv criteriile de calitate pentru metalele reciclate; precum și

b) bio-deșeurile separate și reciclate la sursă.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

(10) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 38a în vederea completării prezentei directive prin stabilirea unor norme pentru calculul, verificarea și raportarea greutatei materialelor sau a substanțelor care sunt extrase în urma unei operațiuni de sortare și care nu sunt reciclate ulterior, pe baza ratelor medii ale pierderilor pentru deșeurile sortate.

Art. 11^b: Raportul de alertă timpurie

(1) Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, elaborează rapoarte privind progresele înregistrate în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și la articolul 11 alineatul (3) cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut în dispozițiile respective.

(2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:

a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;

b) o listă a statelor membre care riscă să nu îndeplinească obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate;

c) exemple de bune practici utilizate în Uniune și care ar putea servi drept orientări pentru a se avansa spre îndeplinirea obiectivelor.

►(la data 04-iul-2018 Art. 11 din capitolul II completat de Art. 1, punctul 13. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 12: Eliminarea

(1) Statele membre garantează că, în cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la articolul 10 alineatul (1), nu are loc, deșeurile sunt supuse unor operațiuni de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc cerințele de la articolul 13 privind protecția sănătății populației și a mediului.

(2) Până la 31 decembrie 2024, Comisia efectuează o evaluare a operațiunilor de eliminare enumerate în anexa I, în special în contextul articolului 13, și transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă, vizând să reglementeze operațiunile de eliminare, inclusiv prin aplicarea unor eventuale restricții, precum și să analizeze posibilitatea stabilirii unui obiectiv de reducere a deșeurilor eliminate, pentru a se asigura gestionarea deșeurilor într-un mod ce nu afectează mediul.

►(la data 04-iul-2018 Art. 12 din capitolul II modificat de Art. 1, punctul 14. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 13: Protecția sănătății populației și a mediului

►(la data 04-mar-2011 Art. 13 din capitolul II a fost în legătura cu Regulamentul 1069/21-oct-2009)

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că gestionarea deșeurilor se face fără a pune în pericol

sănătatea și fără a dăuna mediului, în special:

- a) fără a crea riscuri pentru apă, aer, sol, faună sau floră;
- b) fără a crea neplăceri din cauza zgomotului sau a mirosurilor; și
- c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

Art. 14: Costurile

(1) În conformitate cu principiul "poluatorul plătește", costurile gestionării deșeurilor, inclusiv cele aferente infrastructurii necesare și exploatarea acesteia, urmează să fie suportat de producătorul inițial de deșeuri, sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor.

(2) Fără a aduce atingere articolelor 8 și 8a, statele membre pot decide că respectivele costuri ale gestiunii deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau în parte de producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și că distribuitorii unui asemenea produs pot participa la aceste costuri.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 14 din capitolul II modificat de Art. 1, punctul 15. din Directiva 851/30-mai-2018)

CAPITOLUL III: GESTIONAREA DEȘEURILOR

Art. 15: Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că orice producător inițial de deșeuri sau alt deținător de deșeuri efectuează el însuși operațiunea de tratare a deșeurilor sau transferă această operațiune unui agent, unei unități sau întreprinderi care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui colector de deșeuri public sau privat în conformitate cu articolele 4 și 13.

(2) Atunci când deșeurile sunt transferate de la producătorul sau deținătorul inițial către una dintre persoanele fizice sau juridice menționate la alineatul (1) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară, acesta nu este scutit, ca regulă generală, de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă. Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot preciza condițiile cu privire la responsabilitate și decide în ce cazuri producătorului inițial îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau în care cazuri responsabilitatea producătorului și a deținătorului se poate împărți sau delega între actorii din lanțul procesului de tratare.

(3) Statele membre pot decide, în conformitate cu articolul 8, ca responsabilitatea cu privire la organizarea activităților de gestionare a deșeurilor să revină parțial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deșeul respectiv și ca distribuitorii respectivului produs să împartă această responsabilitate.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, pe teritoriul lor, unitățile sau întreprinderile specializate în colectarea sau transportul de deșeuri livrează deșeurile colectate și transportate la instalațiile corespunzătoare de tratare cu respectarea obligațiilor prevăzute la articolul 13.

Art. 16: Principiile autonomiei și proximității

(1) Statele membre iau măsurile necesare, în colaborare cu alte state membre, dacă este necesar sau oportun, în vederea stabilirii unei rețele integrate și corespunzătoare de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile private, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșeuri provenite de la alți producători, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

Prin derogare de la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, statele membre pot limita, în vederea protejării propriei rețele, intrările transporturilor de deșeuri destinate incineratoarelor clasificate ca instalații de valorificare, în cazul în care s-a stabilit că asemenea transporturi ar duce la necesitatea eliminării deșeurilor naționale sau ar presupune tratarea respectivelor deșeuri într-un mod care nu este consecvent cu planurile lor de gestionare a deșeurilor. Statele membre notifică orice astfel de decizie Comisiei. Statele membre pot, de asemenea, să limiteze ieșirile transporturilor de deșeuri din considerente de mediu, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.

(2) Rețeaua este concepută pentru a permite întregii Comunități să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor, precum și valorificarea deșeurilor menționate la alineatul (1) și pentru a permite statelor membre să acționeze individual în acest scop, ținând seama de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri.

(3) Rețeaua permite eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alineatul (1) într-una din cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnologii, pentru a asigura un înalt nivel de protecție pentru mediu și sănătatea publică.

(4) Principiile autonomiei și proximității nu înseamnă că fiecare stat membru trebuie să posede gama completă de instalații de valorificare finală pe teritoriul său.

Art. 17: Controlul deșeurilor periculoase

▶(la data 15-iul-2019 Art. 17 din capitolul III a se vedea referințe de aplicare din anexa IV din Regulamentul 1021/20-iun-2019)

Statele membre adoptă măsurile necesare, astfel încât generarea, colectarea și transportul deșeurilor periculoase, precum și stocarea și tratarea acestora, să se realizeze în condiții de protecție pentru mediul înconjurător și pentru sănătatea umană, pentru a îndeplini cerințele de la articolul 13, inclusiv măsuri care să garanteze urmărirea și controlul deșeurilor periculoase, începând cu generarea acestora și până la destinația finală, în conformitate cu prevederile articolelor 35 și 36.

Art. 18: Interzicerea amestecării deșeurilor periculoase

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deșeurile periculoase nu sunt amestecate nici cu alte categorii de deșeuri periculoase, nici cu alte deșeuri, substanțe sau materiale. Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot autoriza amestecarea cu condiția ca:

- a) operațiunea de amestecare să fie efectuată de o unitate sau întreprindere pe baza unei autorizații obținute conform dispozițiilor articolului 23;
- b) condițiile prevăzute la articolul 13 să fie respectate, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului să nu fie agravate; și
- c) operațiunea de amestecare să se realizeze în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile.

(3) În cazul în care au fost amestecate în mod ilegal deșeuri periculoase, încălcându-se dispozițiile de la prezentul articol, statele membre garantează, fără a aduce atingere articolului 36, efectuarea separării dacă aceasta este fezabilă din punct de vedere tehnic și necesară pentru respectarea articolului 13.

În cazul în care separarea nu este necesară în temeiul primului paragraf de la prezentul articol, statele membre garantează că deșeurile amestecate sunt tratate în cadrul unei instalații care dispune de o autorizație pentru tratarea

unui astfel de amestec, în conformitate cu articolul 23.

►(la data 04-iul-2018 Art. 18, alin. (3) din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 16. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 19: Etichetarea deșeurilor periculoase

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în timpul colectării, al transportului și al stocării temporare, deșeurile periculoase sunt ambalate și etichetate în conformitate cu normele internaționale și comunitare în vigoare.

(2) În cazul în care deșeurile periculoase sunt transferate pe teritoriul unui stat membru, acestea sunt însoțite de un document de identificare care poate fi în format electronic și care conține datele corespunzătoare menționate în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.

Art. 20: Deșeurile periculoase provenind din gospodăria

(1) Până la 1 ianuarie 2025, statele membre organizează colectarea separată a fracțiunilor de deșeuri periculoase care provin din gospodăria, pentru a asigura tratarea acestora în conformitate cu articolele 4 și 13 și pentru a garanta că nu contaminează alte fluxuri de deșeuri municipale.

(2) Articolele 17, 18, 19 și 35 nu se aplică deșeurilor mixte provenind din gospodăria.

(3) Articolele 19 și 35 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodăria atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată în conformitate cu articolul 23 sau 26.

(4) Până la 5 ianuarie 2020, Comisia elaborează orientări pentru a ajuta statele membre și a le facilita sarcina de colectare separată a deșeurilor periculoase provenind din gospodăria.

►(la data 04-iul-2018 Art. 20 din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 17. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 21: Uleiurile uzate

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la articolele 18 și 19, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că:

a) uleiurile uzate sunt colectate separat în cazul în care colectarea separată nu este posibilă din punct de vedere tehnic, ținând cont de bunele practici;

b) uleiurile uzate sunt tratate, acordându-se prioritate regenerării sau, alternativ, altor operațiuni de reciclare care au un rezultat global echivalent sau mai bun asupra mediului decât regenerarea, în conformitate cu articolele 4 și 13;

c) uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe, dacă o astfel de amestecare împiedică regenerarea lor sau alte operațiuni de reciclare care ar genera rezultate echivalente sau mai bune, în ansamblu, asupra mediului decât regenerarea.

►(la data 04-iul-2018 Art. 21, alin. (1) din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 18., alin. (A) din Directiva 851/30-mai-2018)

(2) În scopul colectării separate a uleiurilor uzate și al tratării lor corespunzătoare, statele membre pot, conform condițiilor lor naționale, să aplice măsuri suplimentare, cum ar fi cerințe tehnice, responsabilitatea producătorilor, instrumente economice sau acorduri voluntare.

(3) În cazul în care, conform legislației naționale, uleiurile uzate fac obiectul unor cerințe privind regenerarea, statele membre pot prevedea ca acestea să fie regenerate dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și atunci când se aplică articolele 11 sau 12 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, pot restricționa transportul transfrontalier de uleiuri uzate dinspre teritoriul lor către instalații de incinerare sau co-incinerare, pentru a acorda prioritate regenerării uleiurilor uzate.

(4) Până la 31 decembrie 2022, Comisia examinează date privind uleiurile uzate furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 37 alineatul (4), în vederea analizării posibilității adoptării de măsuri pentru tratarea uleiurilor uzate, inclusiv obiective cantitative privind regenerarea uleiurilor uzate și orice măsuri suplimentare pentru a promova regenerarea uleiurilor uzate. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

►(la data 04-iul-2018 Art. 21, alin. (3) din capitolul III completat de Art. 1, punctul 18., alin. (B) din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 22: Bio-deșeurile

(1) Statele membre se asigură că până la 31 decembrie 2023 și sub rezerva articolului 10 alineatele (2) și (3), bio-deșeurile sunt fie separate și reciclate la sursă, fie colectate separat și nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri.

Statele membre pot permite ca deșeurile cu proprietăți similare în materie de biodegradabilitate și compostabilitate care sunt conforme cu standardele europene relevante sau cu orice standarde naționale echivalente pentru ambalaje recuperabile prin compostare și biodegradare, să fie colectate împreună cu bio-deșeurile.

(2) Statele membre iau măsuri în conformitate cu articolele 4 și 13, pentru a:

a) încuraja reciclarea, inclusiv compostarea și fermentarea bio-deșeurilor, într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului, rezultatele acestei reciclări respectând standarde relevante de înaltă calitate;

b) încuraja producerea de compost în gospodăria;

c) promova utilizarea unor materiale produse din bio-deșeuri.

(3) Până la 31 decembrie 2018, Comisia solicită organizațiilor de standardizare europene să elaboreze standarde europene pentru bio-deșeurile supuse unor procese de reciclare organică, pentru compost și pentru produsul fermentat, pe baza celor mai bune practici disponibile.

►(la data 04-iul-2018 Art. 22 din capitolul III modificat de Art. 1, punctul 19. din Directiva 851/30-mai-2018)

CAPITOLUL IV: AUTORIZARE ȘI ÎNREGISTRARE

Art. 23: Eliberarea autorizației

(1) Statele membre impun tuturor unităților sau întreprinderilor care intenționează să desfășoare activități de tratare a deșeurilor să obțină o autorizație din partea autorității competente.

În autorizație se precizează cel puțin următoarele:

a) tipurile și cantitățile de deșeuri care pot fi tratate;

b) pentru fiecare tip de operațiune permisă, cerințele tehnice și de orice altă natură aplicabile amplasamentului în cauză;

c) măsurile de siguranță și de prevenire care trebuie luate;

d) metoda care trebuie aplicată pentru fiecare tip de operațiune;

e) monitorizarea și controlul operațiunilor, după caz;

f) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară, după caz.

(2) Autorizațiile se pot elibera pentru o perioadă determinată și se pot reînnoi.

(3) În cazul în care autoritatea competentă consideră că metoda de tratare propusă nu este acceptabilă din punctul de vedere al protecției mediului, în special atunci când metoda nu este conformă cu articolul 13, aceasta refuză eliberarea autorizației.

(4) Toate autorizațiile eliberate pentru operațiuni de incinerare sau co-incinerare cu valorificarea energiei trebuie să respecte condiția ca valorificarea energiei să aibă un randament energetic ridicat.

(5) Sub rezerva respectării cerințelor prezentului articol, autorizațiile emise în baza altei legislații naționale sau comunitare se pot combina cu permisele necesare în temeiul alineatului (1) pentru a forma o singură autorizație în cazul în care un astfel de format înlătură dublarea inutilă de informații și repetarea muncii de către operator sau autoritatea competentă.

Art. 24: Derogări de la obligația de autorizare

Statele membre pot acorda unităților sau întreprinderilor derogări de la obligația prevăzută la articolul 23 alineatul (1) pentru următoarele operațiuni:

a) eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locul de producție; sau

b) valorificarea deșeurilor.

Art. 25: Condiții pentru derogări

(1) În cazul în care un stat membru dorește să acorde derogări în conformitate cu articolul 24, acesta stabilește, pentru fiecare tip de activitate, reguli generale care să prevadă tipurile și cantitățile de deșeuri care pot face obiectul unei derogări, precum și metoda de tratare care trebuie aplicată.

Aceste norme se stabilesc astfel încât să se asigure că deșeurile sunt tratate în conformitate cu articolul 13. În cazul operațiunilor de eliminare menționate la articolul 24 litera (a), aceste norme ar trebui să ia în considerare cele mai bune tehnici existente.

(2) Pe lângă normele generale prevăzute la alineatul (1), statele membre stabilesc condiții speciale pentru derogările acordate în cazul deșeurilor periculoase, inclusiv pe tipuri de activități, precum și alte eventuale cerințe necesare pentru efectuarea diferitelor forme de valorificare și, unde este cazul, valori limită pentru conținutul de substanțe periculoase al deșeurilor și valori limită de emisie.

(3) Statele membre informează Comisia în legătură cu normele generale stabilite în temeiul alineatelor (1) și (2).

Art. 26: Înregistrarea

În cazul în care următoarele nu fac obiectul cerințelor privind autorizarea, statele membre se asigură că autoritatea competentă menține un registru cu:

a) unitățile și întreprinderile care colectează și transportă deșeuri în sistem profesional;

b) agenți sau brokeri; și

c) unitățile sau întreprinderile care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare conform articolului 24.

Acolo unde este posibil, se folosesc documentele existente deținute de autoritatea locală pentru a obține informații relevante pentru acest proces de înregistrare în vederea reducerii sarcinii administrative.

Art. 27: Standarde minime

(1) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate, pentru a completa prezenta directivă, care stabilesc standarde tehnice minime pentru activitățile de tratare, inclusiv pentru sortarea și reciclarea deșeurilor, care necesită o autorizație în temeiul articolului 23 în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 27, alin. (1) din capitolul IV modificat de Art. 1, punctul 20., alin. (A) din Directiva 851/30-mai-2018)

(2) Intră sub incidența acestor standarde minime numai acele activități de tratare a deșeurilor care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE sau nu pot intra sub incidența acesteia.

(3) Aceste standarde minime:

a) se concentrează pe principalele efecte asupra mediului rezultate din activitatea de tratare a deșeurilor;

b) asigură că deșeurile sunt tratate în conformitate cu articolul 13;

c) iau în considerare cele mai bune tehnici disponibile; și

d) după caz, includ elemente referitoare la calitatea tratării și cerințele de procesare.

(4) Comisia adoptă, în conformitate cu articolul 38a, acte delegate, pentru a completa prezenta directivă, care stabilesc standardele minime pentru activitățile care necesită înregistrarea în temeiul articolului 26 literale (a) și (b) în cazul în care există dovezi că respectivele standarde minime ar genera un beneficiu în ceea ce privește protecția sănătății umane și a mediului sau evitarea perturbării pieței interne.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 27, alin. (4) din capitolul IV modificat de Art. 1, punctul 20., alin. (B) din Directiva 851/30-mai-2018)

CAPITOLUL V: PLANURI ȘI PROGRAME

Art. 28: Planurile de gestionare a deșeurilor

▶(la data 10-dec-2013 Art. 28 din capitolul V a se vedea referințe de aplicare din anexa I din Decizia 2013/727/UE/06-dec-2013)

(1) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente stabilesc, în conformitate cu dispozițiile articolelor 1, 4, 13 și 16, unul sau mai multe planuri de gestionare a deșeurilor.

Planurile, considerate individual sau în combinație, acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză.

(2) Planurile de gestionare a deșeurilor cuprind o analiză a situației actuale a gestionării deșeurilor pe teritoriul geografic în cauză, precum și măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, în cazul reciclării, valorificării și eliminării deșeurilor precum și o evaluare a modului în care planul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei directive.

(3) Planurile de gestionare a deșeurilor conțin, după caz și luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, cel puțin următoarele:

a) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate pe teritoriu, deșeurile care ar putea fi expediate de pe sau pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției viitoare a fluxurilor de deșeuri;

b) principalele instalații de eliminare și valorificare existente, inclusiv orice dispoziții speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase, deșeurile care conțin cantități semnificative de materii prime critice sau fluxurile de deșeuri care

fac obiectul legislației specifice a Uniunii;

▶(la data 04-iul-2018 Art. 28, alin. (3), litera B. din capitolul V modificat de Art. 1, punctul 21. din Directiva 851/30-mai-2018)

c) o evaluare a necesarului de închidere a instalațiilor de deșeuri existente și de infrastructură suplimentară pentru instalațiile de deșeuri în conformitate cu articolul 16.

Statele membre se asigură că se efectuează o evaluare a investițiilor și a altor mijloace financiare, inclusiv pentru autoritățile locale, necesare pentru a face față nevoilor respective. Această evaluare este inclusă în planurile relevante de gestionare a deșeurilor sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul statului membru în cauză;

c¹) informații privind măsurile pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 5 alineatul (3a) din Directiva 1999/31/CE sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul statului membru în cauză;

c²) o evaluare a schemelor existente de colectare a deșeurilor, inclusiv a acoperirii materiale și teritoriale a colectării separate, precum și măsuri de îmbunătățire a funcționării sale, a tuturor derogărilor acordate în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), precum și a necesarului de noi scheme de colectare;

▶(la data 04-iul-2018 Art. 28, alin. (3), litera C. din capitolul V modificat de Art. 1, punctul 21. din Directiva 851/30-mai-2018)

d) informații suficiente cu privire la criteriile de identificare a amplasamentului și la capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, dacă este cazul;

e) politici generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologii și metode planificate de gestionare a deșeurilor sau politici privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare.

f) măsuri de combatere și de prevenire a tuturor formelor de aruncare a gunoaielor și de curățare a tuturor tipurilor de gunoaie;

g) indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeuri generate și tratarea acestora și deșeurile municipale care sunt eliminate sau supuse valorificării energetice.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 28, alin. (3), litera E. din capitolul V completat de Art. 1, punctul 21. din Directiva 851/30-mai-2018)

(4) Planul de gestionare a deșeurilor poate conține, luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, următoarele:

a) aspectele organizaționale legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor;

b) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne;

c) utilizarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor categorii speciale de consumatori;

d) siturile contaminate istoric de eliminare a deșeurilor și măsuri pentru reabilitarea acestora.

(5) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele în materie de planificare a deșeurilor prevăzute la articolul 14 din Directiva 94/62/CE, obiectivele prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (3) din prezenta directivă și cerințele stabilite la articolul 5 din Directiva 1999/31/CE și, în scopul prevenirii aruncării de gunoaie, cerințele stabilite la articolul 13 din Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și de la articolul 11 din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**).

(*)Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de stabilire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru "Strategia pentru mediul marin") (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

(**)Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

▶(la data 04-iul-2018 Art. 28, alin. (5) din capitolul V modificat de Art. 1, punctul 21., alin. (B) din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 29: Programe de prevenire a generării deșeurilor

▶(la data 10-dec-2013 Art. 29 din capitolul V a se vedea referințe de aplicare din anexa II din Decizia 2013/727/UE/06-dec-2013)

(1) Statele membre instituie programe de prevenire a generării de deșeuri care prevăd cel puțin măsuri de prevenire a generării de deșeuri, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1), în conformitate cu articolele 1 și 4.

Aceste programe fie sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor necesare în temeiul articolului 28 sau în alte programe de politici de mediu, după caz, fie funcționează ca programe distincte. În cazul în care un astfel de program este integrat în planul de gestionare a deșeurilor sau în acele alte programe, obiectivele și măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie identificate clar.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 29, alin. (1) din capitolul V modificat de Art. 1, punctul 22., alin. (A) din Directiva 851/30-mai-2018)

(2) Când stabilesc astfel de programe, statele membre descriu, acolo unde este cazul, contribuția instrumentelor și a măsurilor enumerate în anexa IVa la prevenirea generării deșeurilor și evaluează utilitatea exemplilor de măsuri indicate în anexa IV sau a altor măsuri corespunzătoare. Programele descriu, de asemenea, măsurile existente de prevenire a generării deșeurilor și contribuția acestora la prevenirea generării deșeurilor.

Scopul acestor obiective și măsuri este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri.

(2¹) Statele membre adoptă programe specifice de prevenire a generării de deșeuri alimentare în cadrul programelor naționale de prevenire a generării deșeurilor.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 29, alin. (2) din capitolul V modificat de Art. 1, punctul 22., alin. (B) din Directiva 851/30-mai-2018)

(3) [textul din Art. 29, alin. (3) din capitolul V a fost abrogat la 04-iul-2018 de Art. 1, punctul 22., alin. (D) din Directiva 851/30-mai-2018]

(4) [textul din Art. 29, alin. (4) din capitolul V a fost abrogat la 04-iul-2018 de Art. 1, punctul 22., alin. (D) din Directiva 851/30-mai-2018]

(5) Comisia creează un sistem de schimb de informații privind cele mai bune practici în materie de prevenire a generării de deșeuri și elaborează orientări pentru asistarea statelor membre la pregătirea programelor.

Art. 30: Evaluarea și revizuirea planurilor și a programelor

(1) Statele membre se asigură că planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor

sunt evaluate cel puțin o dată la șase ani și revizuite după caz și, acolo unde se aplică, în conformitate cu articolele 9 și 11.

(2) Agenția Europeană de Mediu publică o dată la doi ani un raport care conține un bilanț al progreselor realizate în completarea și punerea în aplicare a programelor de prevenire a generării deșeurilor, inclusiv o evaluare a evoluției în domeniul prevenirii generării deșeurilor pentru fiecare stat membru și pentru Uniune în ansamblul ei și în ceea ce privește decuplarea generării deșeurilor de creșterea economică și tranziția la o economie circulară.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 30, alin. (2) din capitolul V modificat de Art. 1, punctul 23. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 31: Participarea publicului

Statele membre asigură că părțile interesate și autoritățile relevante, precum și publicul larg au posibilitatea de a participa la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor și de a avea acces la acestea odată elaborate, în conformitate cu Directiva 2003/35/CE sau, dacă este relevant, cu Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ⁽¹⁾. Acestea plasează planurile și programele pe o pagină de internet accesibilă publicului.

⁽¹⁾JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

Art. 32: Cooperarea

Statele membre cooperează, dacă este cazul, cu alte state membre interesate și cu Comisia la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor în conformitate cu articolele 28 și 29.

Art. 33: Informații care trebuie prezentate Comisiei

(1) Statele membre informează Comisia cu privire la planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor menționate la articolele 28 și 29 în momentul în care au fost adoptate și în cazul în care au survenit modificări importante în cadrul planurilor și programelor.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili formatul de notificare a informațiilor privind adoptarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor privind prevenirea deșeurilor și privind revizuirile substanțiale care le-au fost aduse. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

▶(la data 04-iul-2018 Art. 33, alin. (2) din capitolul V modificat de Art. 1, punctul 24. din Directiva 851/30-mai-2018)

CAPITOLUL VI: CONTROALELE ȘI EVIDENȚA

Art. 34: Controalele

(1) Unitățile sau întreprinderile care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, unitățile și întreprinderile profesionale de colectare sau transport de deșeuri, agenții, brokerii și producătorii de deșeuri periculoase fac obiectul unor controale periodice corespunzătoare efectuate de autoritățile competente.

(2) Controalele referitoare la operațiunile de colectare și de transport au în vedere originea, natura, cantitatea și destinația deșeurilor colectate și transportate.

(3) Statele membre pot ține seama de înregistrările efectuate în baza Schemei comunitare de management de mediu și audit (EMAS), în special în ceea ce privește frecvența și intensitatea controalelor.

Art. 35: Păstrarea evidenței

(1) Unitățile și întreprinderile menționate la articolul 23 alineatul (1), producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile care colectează sau transportă deșeuri periculoase cu titlu profesional sau acționează în calitate de comercianți și de brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență cronologică a:

a) cantității, a naturii și a originii deșeurilor respective, precum și a cantității de produse și materiale care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operațiuni de valorificare; și

b) atunci când este relevant, a destinației, a frecvenței colectării, a modului de transport și a metodei de tratare prevăzute pentru deșeuri.

Unitățile, întreprinderile și producătorii în cauză pun aceste informații la dispoziția autorităților competente prin intermediul registrului electronic sau al registrelor care trebuie instituite în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 35, alin. (1) din capitolul VI modificat de Art. 1, punctul 25., alin. (A) din Directiva 851/30-mai-2018)

(2) În cazul deșeurilor periculoase, evidența se păstrează timp de cel puțin trei ani, cu excepția unităților și întreprinderilor de transport de deșeuri periculoase, care trebuie să țină o evidență timp de cel puțin 12 luni.

La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior, sunt furnizate documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate.

(3) Statele membre pot solicita producătorilor de deșeuri nepericuloase să respecte alineatele (1) și (2).

(4) Statele membre instituie un registru electronic sau registre coordonate pentru a înregistra datele privind deșeurile periculoase menționate la alineatul (1) care acoperă întregul teritoriu geografic al statului membru în cauză. Statele membre pot institui astfel de registre pentru alte fluxuri de deșeuri, în special pentru fluxurile de deșeuri în privința cărora sunt stabilite obiective în actele legislative ale Uniunii. Statele membre utilizează datele privind deșeurile raportate de operatorii industriali în cadrul Registrului European al Poluanților Emiși și Transferați, înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili condițiile minime privind funcționarea registrelor respective. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2).

▶(la data 04-iul-2018 Art. 35, alin. (3) din capitolul VI completat de Art. 1, punctul 25., alin. (B) din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 36: Punere în aplicare și sancțiuni

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, a aruncării sau a gestionării necontrolate a deșeurilor, inclusiv a aruncării de gunoaie.

▶(la data 04-iul-2018 Art. 36, alin. (1) din capitolul VI modificat de Art. 1, punctul 26. din Directiva 851/30-mai-2018)

(2) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentei directive și iau toate

măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

CAPITOLUL VII: DISPOZIȚII FINALE

Art. 37: Raportare

(1) Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (2) literele (a)-(e) și a articolului 11 alineatul (3).

Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care stabilește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(2) În scopul verificării conformității cu articolul 11 alineatul (2) litera (b), statele membre raportează cantitatea de deșeuri utilizată pentru operațiuni de rambleiere și alte operațiuni de valorificare a materialelor, separat de cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare sau reciclate. Statele membre raportează ca rambleiere operațiunea de retratare a deșeurilor în urma căreia se obțin materiale ce urmează să fie folosite pentru operațiuni de rambleiere.

În scopul verificării conformității cu articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e) și cu articolul 11 alineatul (3), statele membre raportează cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare, separat de cantitatea de deșeuri reciclate.

(3) Statele membre raportează Comisiei datele privind punerea în aplicare a articolului 9 alineatele (4) și (5) pentru fiecare an calendaristic.

Acestea raportează, pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea unui act de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(4) Statele membre raportează Comisiei datele pentru fiecare an calendaristic privind uleiurile minerale sau lubrifiantii sintetici sau uleiurile industriale introduse pe piață și uleiurile uzate colectate și tratate separat.

Statele membre raportează datele pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Datele se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7).

Prima perioadă de raportare începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (7).

(5) Datele raportate de statul membru în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind verificarea calității și de un raport privind măsurile adoptate în temeiul articolului 11a alineatele (3) și (8), care includ informații detaliate cu privire la ratele medii ale pierderilor, dacă este cazul. Respectivul informații se raportează în formatul de raportare stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(6) Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani.

(7) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru raportarea datelor menționate la alineatele (1), (3), (4) și (5) din prezentul articol. În scopul raportării privind punerea în aplicare a articolului 11 alineatul (2) literele (a) și (b), statele membre utilizează formatul stabilit în Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 18 aprilie 2012 privind stabilirea unui chestionar pentru rapoartele statelor membre privind punerea în aplicare a Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile. În scopul raportării privind deșeurile alimentare, metodologia elaborată în conformitate cu articolul 9 alineatul (8) este luată în considerare la elaborarea formatului de raportare. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 39 alineatul (2) din prezenta directivă.

►(la data 04-iul-2018 Art. 37 din capitolul VII modificat de Art. 1, punctul 27. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 38: Schimbul de informații și de bune practici, interpretarea și adaptarea la progresul tehnic

(1) Comisia organizează un schimb periodic de informații și de bune practici între statele membre, inclusiv, acolo unde este cazul, cu autoritățile locale și regionale, privind punerea în aplicare și aplicarea practică a cerințelor prezentei directive, inclusiv privind:

- a) aplicarea regulilor de calcul prevăzute la articolul 11a și dezvoltarea măsurilor și sistemelor de urmărire a fluxurilor de deșeuri municipale de la sortare până la reciclare;
- b) guvernarea adecvată, asigurarea respectării, cooperarea transfrontalieră;
- c) inovarea în domeniul gestionării deșeurilor;
- d) criteriile privind subprodusele naționale și privind încetarea statutului de deșeu, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (3) și articolul 6 alineatele (3) și (4), facilitare de un registru electronic la nivelul Uniunii, care urmează să fie înființat de Comisie;
- e) instrumentele economice și alte măsuri utilizate în conformitate cu articolul 4 alineatul (3), pentru a stimula realizarea obiectivelor prevăzute la respectivul articol;
- f) măsurile prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2);
- g) prevenirea și instituirea de sisteme care promovează activitățile de reutilizare și prelungirea duratei de viață;
- h) punerea în aplicare a obligațiilor legate de colectarea separată;
- i) instrumentele și stimulentele pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 11 alineatul (2) literele (c), (d) și (e).

Comisia face publice rezultatele schimbului de informații și de bune practici.

(2) Comisia poate elabora orientări privind interpretarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă, inclusiv cu privire la definiția următoarelor noțiuni: «deșeuri», «prevenire», «reutilizare», «pregătire pentru reutilizare», «valorificare», «reciclare», «eliminare», și pentru aplicarea regulilor de calcul prevăzute la articolul 11a.

Comisia elaborează orientări privind definițiile noțiunilor de «deșeuri municipale» și «rambleiere».

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38a pentru a modifica prezenta

directivă în scopul de a specifica aplicarea formulei pentru instalațiile de incinerare menționate la punctul R1 din anexa II. Condițiile climatice locale, cum ar fi intensitatea frigului și nevoia de încălzire, pot fi luate în considerare în măsura în care acestea influențează cantitățile de energie care pot fi utilizate sau produse din punct de vedere tehnic sub formă de electricitate, căldură, vapori de răcire sau de tratare. Condițiile locale ale regiunilor ultraperiferice astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 al treilea alineat din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și ale teritoriilor menționate la articolul 25 din Actul de aderare din 1985 pot fi, de asemenea, luate în considerare.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 38a, pentru a modifica anexele IV și V în funcție de progresele științifice și tehnice.

Art. 38^a: Exercițarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (1), la articolul 9 alineatul (8), la articolul 11a alineatul (10), la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (2) și (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 4 iulie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (1), la articolul 9 alineatul (8), la articolul 11a alineatul (10), la articolul 27 alineatele (1) și (4) și la articolul 38 alineatele (2) și (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (1), al articolului 9 alineatul (8), al articolului 11a alineatul (10), al articolului 27 alineatele (1) și (4) și al articolului 38 alineatele (2) și (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

►(la data 04-iul-2018 Art. 38 din capitolul VII modificat de Art. 1, punctul 28. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 39: Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Acesta reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*)Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

►(la data 04-iul-2018 Art. 39 din capitolul VII modificat de Art. 1, punctul 30. din Directiva 851/30-mai-2018)

Art. 40: Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 12 decembrie 2010.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitatea de efectuare a unor astfel de trimiteri se stabilește de către statele membre.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Art. 41: Abrogare și dispoziții tranzitorii

Directivele 75/439/CEE, 91/689/CEE și 2006/12/CE se abrogă de la 12 decembrie 2010.

Cu toate acestea, de la 12 decembrie 2008, se aplică următoarele dispoziții:

a) în Directiva 75/439/CEE, la articolul 10, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

"(4) Metoda de referință pentru măsurare, în vederea determinării conținutului de PCB/PCT al uleiurilor uzate, se stabilește de către Comisie. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (4) din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile (*).

(*) JO L 114, 27.4.2006, p. 9."

b) Directiva 91/689/CEE se modifică după cum urmează:

(i) La articolul 1, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

"(4) În sensul prezentei directive «deșeurile periculoase» înseamnă:

- deșeurile clasificate ca deșeurile periculoase în conformitate cu lista stabilită prin Decizia Comisiei 2000/532/CE (*) pe baza Anexelor I și II ale prezentei Directive. Aceste deșeurile trebuie să prezinte una sau mai multe din caracteristicile specificate în Anexa III. Această listă ia în considerare originea și compoziția deșeurilor și, dacă este cazul, valorile limită de concentrație. Această listă este revizuită periodic și, în cazul în care este necesar, revizuită. Măsurile, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, prin completarea sa, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 18 alineatul (4) din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile (**).

- orice alte deșeurile considerate de un stat membru ca prezentând una dintre caracteristicile specificate în Anexa III. Astfel de cazuri se comunică Comisiei și revizuite în vederea adaptării listei. Măsurile, destinate să modifice elemente

neesențiale ale prezentei directive, prin completarea sa, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 18 alineatul (4) din Directiva 2006/12/CE.

(*)JO L 226, 6.9.2000, p. 3.

(**)JO L 114, 27.4.2006, p. 9."

(ii) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

"- Art. 9

Măsurile necesare în vederea adaptării la progresul științific și tehnic a anexelor prezentei directive și în vederea revizuirii listei de deșeuri menționate la articolul 1 aliniatul (4), destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (4) din Directiva 2006/12/CE."

c) Directiva 2006/12/CE se modifică după cum urmează:

(i) La articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

"(2) În sensul alineatului (1) litera (a), se aplică Decizia Comisiei 2000/532/CE (*) cuprinzând lista deșeurilor ce se încadrează în categoriile prevăzute în Anexa I. Această listă este revizuită periodic și, în cazul în care este necesar, revizuită. Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (4).

(*)JO L 226, 6.9.2000, p. 3."

(ii) Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

"- Art. 17

Măsurile necesare în vederea adaptării la progresul științific și tehnic a anexelor, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 18 alineatul (4)."

(iii) La articolul 18, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

"(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie."

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Art. 42: Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art. 43: Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 19 noiembrie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele
H.-G. PÖTTERING
Pentru Consiliul Președintelui
J.-P. JOUYET

ANEXA I: OPERAȚIUNILE DE ELIMINARE

D.1. Depozitarea în sau pe sol (de ex.: depozite de deșeuri etc.)

D.2. Tratarea solului (de ex.: biodegradarea deșeurilor lichide sau nămolose în sol etc.)

D.3. Injectarea în adâncime (de ex.: injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale etc.)

D.4. Acumulare la suprafață (de ex.: depunerea de deșeuri lichide sau nămolose în bazine, iazuri sau lagune etc.)

D.5. Depozite special construite (de ex.: depunerea în compartimente separate etanșe care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător etc.)

D.6. Evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor

D.7. Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin

D.8. Tratarea biologică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D.1 la D.12

D.9. Tratarea fizico-chimică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D.1 la D.12 (de ex.: evaporare, uscare, calcinare etc.)

D.10. Incinerarea pe sol

D.11. Incinerarea pe mare (*)

(*) Această operațiune este interzisă de legislația UE și de convenții internaționale.

D.12. Stocarea permanentă (de ex.: plasarea de recipiente într-o mină etc.)

D.13. Amestecarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D.1 la D.12 (**)

(**) În cazul în care nu există nici un alt cod D corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, uscarea, mărunțirea uscată, condiționarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la D.1 la D.12.

D.14. Reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D.1 la D.13

D.15. Stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D.1 la D.14 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor) (***)

(***) Stocarea temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu articolul 3 punctul 10.

ANEXA II: OPERAȚIUNI DE VALORIFICARE

R.1. Întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie (*)

(*) Aceasta include instalații de incinerare destinate în principal tratării deșeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât:

- 0,60 pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă înainte de 1 ianuarie 2009,

- 0,65 pentru instalațiile autorizate după 31 decembrie 2008, folosindu-se următoarea formulă:

Eficiența energetică = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ unde:

E_p reprezintă producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1 E_f reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an) E_w reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an) E_i reprezintă energia anuală importată, exclusiv E_w și E_f (GJ/an)

0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii. Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici existente pentru incinerarea deșeurilor.

Formula eficienței energetice este înmulțită cu un factor de corecție climaterică (FCC), după cum se indică mai jos:

1.FCC pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația Uniunii aplicabilă înainte de 1 septembrie 2015.

FCC = 1 dacă HDD \geq 3 350

FCC = 1,25 dacă HDD \leq 2 150

FCC = $-(0,25/1 200) \times$ HDD + 1,698 dacă $2 150 < \text{HDD} < 3 350$

2.FCC pentru instalațiile autorizate după 31 august 2015 și pentru instalațiile de la punctul 1 după 31 decembrie 2029:

FCC = 1 dacă HDD \geq 3 350

FCC = 1,12 dacă HDD \leq 2 150

FCC = $-(0,12/1 200) \times$ HDD + 1,335 dacă $2 150 < \text{HDD} < 3 350$

(Valoarea rezultată a FCC va fi rotunjită la trei zecimale.)

Valoarea HDD (Heating Degree Days - grade zile pentru încălzire) ar trebui să fie considerată ca fiind egală cu media valorilor HDD pentru locul unde este situată instalația de incinerare, calculată pentru o perioadă de 20 de ani consecutivi anteriori anului pentru care se calculează FCC. Pentru calcularea valorii HDD ar trebui aplicată următoarea metodă stabilită de Eurostat: Valoarea HDD este egală cu $(18 \text{ }^\circ\text{C} - T_m) \times d$, dacă T_m este mai mic de sau egal cu $15 \text{ }^\circ\text{C}$ (pragul de încălzire), și egală cu 0 dacă T_m este mai mare de $15 \text{ }^\circ\text{C}$; T_m reprezintă media temperaturii exterioare $(T_{\min} + T_{\max}/2)$ dintr-o perioadă de d zile. Calculele trebuie efectuate zilnic ($d = 1$) și adunate pentru un an.

[▶\(la data 31-iul-2015 anexa II completat de Art. 1 din Directiva 1127/10-iul-2015 \)](#)

R.2.Valorificarea/regenerarea solvenților

R 3 Reciclarea/recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică) (**)

[▶\(la data 04-iul-2018 anexa II modificat de Art. 1, punctul 31. din Directiva 851/30-mai-2018 \)](#)

(**)Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice și valorificarea materialelor organice sub formă de rambleiaj.

[▶\(la data 04-iul-2018 anexa II modificat de Art. 1, punctul 31. din Directiva 851/30-mai-2018 \)](#)

) Referitor la nota de subsol () din anexa II:

în loc de: "Valoarea HDD (Heating Degree Days - grade zile pentru încălzire) ar trebui să fie considerată ca fiind egală cu media valorilor HDD pentru locul unde este situată instalația de incinerare, calculată pentru o perioadă de 20 de ani consecutivi anteriori anului pentru care se calculează FCC. Pentru calcularea valorii HDD ar trebui aplicată următoarea metodă stabilită de Eurostat: Valoarea HDD este egală cu $(18 \text{ }^\circ\text{C} - T_m) \times d$, dacă T_m este mai mic de sau egal cu $15 \text{ }^\circ\text{C}$ (pragul de încălzire), și egală cu 0 dacă T_m este mai mare de $15 \text{ }^\circ\text{C}$; T_m reprezintă media temperaturii exterioare $(T_{\min} + T_{\max}/2)$ dintr-o perioadă de d zile. Calculele trebuie efectuate zilnic ($d = 1$) și adunate pentru un an.",

se va citi: "Valoarea HDD (Heating Degree Days - grade zile pentru încălzire) ar trebui să fie considerată ca fiind egală cu media valorilor HDD pentru locul unde este situată instalația de incinerare, calculată pentru o perioadă de 20 de ani consecutivi anteriori anului pentru care se calculează FCC. Pentru calcularea valorii HDD ar trebui aplicată următoarea metodă stabilită de Eurostat: Valoarea HDD este egală cu $(18 \text{ }^\circ\text{C} - T_m) \times d$, dacă T_m este mai mic de sau egal cu $15 \text{ }^\circ\text{C}$ (pragul de încălzire), și egală cu 0 dacă T_m este mai mare de $15 \text{ }^\circ\text{C}$; T_m reprezintă media temperaturii exterioare $(T_{\min} + T_{\max})/2$ dintr-o perioadă de d zile. Calculele trebuie efectuate zilnic ($d = 1$) și adunate pentru un an."

[▶\(la data 13-nov-2015 anexa II rectificat de Actul din Rectificare din 13-nov-2015 \)](#)

R 4 Reciclarea/recuperarea metalelor și compușilor metalici (***)

(***)Aceasta include pregătirea pentru reutilizare.

[▶\(la data 04-iul-2018 anexa II modificat de Art. 1, punctul 31. din Directiva 851/30-mai-2018 \)](#)

R 5 Reciclarea/recuperarea altor materiale anorganice (****)

[▶\(la data 04-iul-2018 anexa II modificat de Art. 1, punctul 31. din Directiva 851/30-mai-2018 \)](#)

(****)Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, reciclarea materialelor de construcție anorganice, valorificarea materialelor anorganice sub formă de rambleiaj și curățirea solului care are ca rezultat valorificarea solului.

[▶\(la data 04-iul-2018 anexa II modificat de Art. 1, punctul 31. din Directiva 851/30-mai-2018 \)](#)

R.6.Regenerarea acizilor sau a bazelor

R.7.Valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării

R.8.Valorificarea componentelor catalizatorilor

R.9.Rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului

R.10.Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie

R.11.Utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R.1 la R.10

R.12.Schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R.1 la R.11 (****)

(****) În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare

dintre operațiunile numerotate de la R1 la R11.

R.13.Stocarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R.1 la R.12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeu) (****)

(****) Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu articolul 3 punctul 10.

ANEXA III: PROPRIETĂȚI ALE DEȘEURILOR CARE FAC CA ACESTEA SĂ FIE PERICULOASE

HP 1 «Explozive»: deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză încât să producă pagube în mediul ambiant. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile autoreactive explozive.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeu este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 1.

Tabelul 1 - Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 1

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	
Org. Perox. B	H 241

HP 2 «Oxidante»: deșeuri care, în general prin aport de oxigen, pot să provoace combustia altor materiale sau să contribuie la aceasta.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 2, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 2 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeu este oxidant, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 2.

Tabelul 2 - Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 2

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Ox. Gas 1	H 270
Ox. Liq. 1	H 271
Ox. Sol. 1	
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP 3 «Inflamabile»:

- deșeuri lichide inflamabile: deșeuri lichide cu un punct de aprindere sub 60 °C sau deșeuri de păcură, motorină și uleiuri ușoare de încălzire cu un punct de aprindere > 55 °C și < 75 °C;

- deșeuri lichide și solide inflamabile de materiale piroforice: deșeuri solide sau lichide care, chiar în cantități mici, tind să se aprindă în cinci minute de la contactul cu aerul;

- deșeuri solide inflamabile: deșeuri solide care sunt ușor combustibile sau care, prin frecare, pot să provoace sau să întrețină un incendiu;

- deșeuri gazoase inflamabile: deșeuri gazoase care sunt inflamabile în aer la o temperatură de 20 °C și la o presiune normală de 101,3 kPa;

- deșeuri care reacționează cu apa: deșeuri care, în contact cu apa, emană gaze inflamabile în cantități periculoase;

- alte deșeuri inflamabile: aerosoli inflamabili, deșeuri capabile de autoîncălzire și inflamabile, peroxizi organici inflamabili și deșeuri autoreactive inflamabile.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 3, evaluarea acestuia are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeu este inflamabil, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 3.

Tabelul 3 - Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 3

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222
Aerosol 2	H223
Flam. Liq. 1	H224
Flam. Liq.2	H225
Flam. Liq. 3	H226
Flam. Sol. 1 Flam. Sol. 2	H228
Self-react. CD	H242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat.1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260

Water-react. 2 Water-react. 3	H261
-------------------------------	------

HP 4 «Iritante - iritarea pielii și leziuni oculare»: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace iritarea pielii sau leziuni oculare.

Dacă un deșeu conține, în concentrații peste valoarea-limită, una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă una sau mai multe dintre următoarele limite de concentrație sunt depășite sau egale, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A (H314), Skin irit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) și Eye irit. 2 (H319) este de 1 %.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin corr. 1A (H314) este mai mare sau egală cu 1 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca H318 este mai mare sau egală cu 10 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca H315 și H319 este mai mare sau egală cu 20 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Trebuie menționat faptul că deșeurile care conțin substanțe clasificate ca H314 (Skin corr.1A, 1B sau 1C) în cantități mai mari sau egale cu 5 % sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP 8. HP 4 nu se aplică în cazul în care deșeurile sunt clasificate ca deșeuri de tip HP 8.

HP 5 «Toxicitate asupra unui organ țintă specific (STOT)/toxicitate prin aspirare»: deșeuri care pot să provoace toxicitate asupra unui organ țintă specific în urma unei expuneri unice sau repetate sau care produce efecte toxice acute în urma aspirării.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul sau mai multe dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol prezentate în tabelul 4 și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 4 sunt depășite sau egale, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5. Dacă un deșeu conține substanțe clasificate ca STOT, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Asp. Tox. 1 și dacă suma substanțelor respective este mai mare sau egală cu limita de concentrație, deșeul poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 5 numai atunci când vâscozitatea cinematică generală (la 40 °C) nu depășește 20,5 mm²/s. ⁽¹⁾

⁽¹⁾Vâscozitatea cinematică se determină numai în cazul fluidelor.

Tabelul 4 - Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 11

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. Tox. 1	H304	10 %

HP 6 «Toxicitate acută»: deșeuri care pot să producă efecte toxice acute în urma administrării orale sau cutanate ori prin inhalare.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor care sunt prezente într-un deșeu și cărora le corespunde unul dintre codurile claselor sau categoriilor de pericol de toxicitate acută și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 5 este mai mare sau egală cu limita indicată în tabel, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 6. Dacă un deșeu conține cel puțin două substanțe clasificate ca substanțe cu toxicitate acută, suma concentrațiilor este necesară numai pentru substanțele din aceeași categorie de pericol.

În evaluări se iau în considerare următoarele valori-limită:

- pentru Acute Tox. 1, 2 sau 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %;
- pentru Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabelul 5 - Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 6

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5 %
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25 %
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25 %
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15 %
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55 %
Acute Tox 1 (Inhal.)	H330	0,1 %
Acute Tox.2 (Inhal.)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (Inhal.)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (Inhal.)	H332	22,5 %

HP 7 «Cancerigene»: deșeuri care cauzează cancer sau care măresc incidența cancerului.

Dacă un deșeu conține o substanță careia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 6, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 7. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe cancerigene, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 7 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare

sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 6 - Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 11

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0 %

HP 8 «Corozive»: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace corodarea pielii.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Skin corr.1A, 1B sau 1C (H314) și dacă suma concentrațiilor acestora este mai mare sau egală cu 5 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 8.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) este de 1,0 %.

HP 9 «Infecțioase»: deșeuri cu un conținut de microorganisme viabile sau de toxine ale acestora despre care se știe sau se presupune că provoacă boli la om sau la alte organisme vii.

Clasificarea unui deșeu ca deșeu periculos de tip HP 9 are loc în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu normele stabilite în documentele de referință sau în legislația statelor membre.

HP 10 «Toxice pentru reproducere»: deșeuri care produc efecte adverse asupra funcției sexuale și a fertilității la bărbații și femeile adulte, precum și toxicitate evolutivă la descendenți.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 7, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 10. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe toxice pentru reproducere, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 10 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 7 - Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 10

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 «Mutagene»: deșeuri care pot să provoace o mutație, adică o modificare permanentă a cantității sau a structurii materialului genetic dintr-o celulă.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 8, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 11. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe mutagene, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 11 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 8 - Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 11

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație
Muta. 1A,	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

HP 12 «Degajarea unui gaz cu toxicitate acută»: deșeuri care, în contact cu apa sau cu un acid, degajă gaze cu toxicitate acută (Acute Tox. 1, 2 sau 3).

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele pericole suplimentare EUH029, EUH031 și EUH032, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 12 pe baza unor metode de testare sau a unor orientări.

HP 13 «Sensibilizante»: deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe despre care se știe că produc efecte sensibilizante asupra pielii sau a organelor respiratorii.

Dacă un deșeu conține o substanță care este clasificată ca substanță sensibilizantă și căreia îi corespunde unul dintre codurile frazelor de pericol H317 sau H334 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație de 10 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 13.

HP 14 «Ecotoxice»: deșeuri care prezintă sau pot să prezinte riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.

Deșeurile care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții sunt clasificate ca deșeuri periculoase de tip HP 14:

- deșeuri care conțin o substanță clasificată ca substanță care diminuează stratul de ozon, căreia îi corespunde codul de pericol H420 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (*), și concentrația acestei substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 0,1 %.

(*)Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

[c(H420) > = 0,1 %]

- deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca "acvatic acut", cărora le corespunde codul de pericol H400 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, și suma concentrațiilor acestor substanțe este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Unor astfel de substanțe li se aplică o valoare-limită de 0,1 %.

[SUMA c (H400) > = 25 %]

- deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca "acvatic cronic" 1, 2 sau 3, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411 sau H412 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, iar suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca "acvatic cronic 1" (H410), multiplicată cu 100, adăugată la suma

concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca "acvatic cronic 2" (H411), multiplicată cu 10, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca "acvatic cronic 3" (H412), este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1 % și substanțelor clasificate ca H411 sau H412 li se aplică o valoare-limită de 1 %.

$$[100 \times \text{SUMĂ c (H410)} + 10 \times \text{SUMĂ c (H411)} + \text{SUMĂ c (H412)}] \geq 25 \%$$

- deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca "acvatic cronic" 1, 2, 3 sau 4, cărora le corespund codurile de pericol H410, H411, H412 sau H413 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, și suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca "acvatic cronic" este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1 % și substanțelor clasificate ca H411, H412 sau H413 li se aplică o valoare-limită de 1 %.

$$[\text{SUMĂ c H410} + \text{SUMĂ c H411} + \text{SUMĂ c H412} + \text{SUMĂ c H413}] \geq 25 \%$$

unde: SUMĂ = suma și c = concentrațiile substanțelor.

▶(la data 05-iul-2018 anexa III modificat de punctul 1. din anexa 1 din Regulamentul 997/08-iun-2017)

HP 15 «Deșeuri capabile să dezvolte una dintre proprietățile periculoase menționate mai sus pe care deșeul inițial nu o prezintă în mod direct»

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde una dintre frazele de pericol sau unul dintre pericolele suplimentare prezentate în tabelul 9, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 15, cu excepția cazului în care deșeul există într-o formă care nu prezintă în nicio situație proprietăți explozive sau potențial exploziv.

Tabelul 9 - Frazele de pericol și pericolele suplimentare pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 15

Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)	
Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu	H205
Exploziv în stare uscată	EUH001
Poate forma peroxizi explozivi	EUH019
Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis	EUH044

În plus, statele membre pot să clasifice un deșeu ca deșeu periculos de tip HP 15 pe baza altor criterii aplicabile, cum ar fi evaluarea levigatului.

[textul din anexa III a fost abrogat la 05-iul-2018 de punctul 2. din anexa 1 din Regulamentul 997/08-iun-2017]

[textul din anexa III a fost abrogat la 05-iul-2018 de punctul 2. din anexa 1 din Regulamentul 997/08-iun-2017]

Metode de testare

Metodele care trebuie utilizate sunt descrise în Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei ⁽¹⁾ și în alte norme relevante ale CEN sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional.

▶(la data 18-feb-2017 anexa III rectificat de punctul 1. din Rectificare din 18-feb-2017)

⁽¹⁾Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei din 30 mai 2008 de stabilire a metodelor de testare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) (JO L 142, 31.5.2008, p. 1).

▶(la data 18-feb-2017 anexa III rectificat de punctul 1. din Rectificare din 18-feb-2017)

ANEXA IV: EXEMPLE DE MĂSURI DE PREVENIRE A GENERĂRII DEȘEURILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 29

I. Măsuri care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri

1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor.

2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice și distribuția și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării.

3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar prin acțiuni ale autorităților locale până la nivel național.

II. Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție

4. Promovarea eco-design-ului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață).

5. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie.

6. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei directive și al Directivei 96/61/CE.

7. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE. Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri.

8. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare, în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite.

9. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor, sau să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeuri.

10. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001.

III. Măsuri care pot afecta faza de consum și de utilizare

11. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol sau un ambalaj care ar fi în mod normal furnizat gratuit.

12. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori.

13. Promovarea de eco-etichete recunoscute și de încredere.

14. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului.

15. În contextul contractelor de achiziții publice și private, includerea unor criterii de protecție a mediului și de prevenire a generării deșeurilor în cererile de ofertă și în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziții publice de mediu, publicat de Comisie la 29 octombrie 2004.

16. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea sau înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației.

ANEXA IV: EXEMPLE DE INSTRUMENTE ECONOMICE ȘI ALTE MĂSURI ÎN SCOPUL DI OFERI STIMULENTE PENTRU APLICAREA IERARHIEI DEȘEURILOR, ASTFEL CUM SE PREV LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (3) (1)

(1) În timp ce aceste instrumente și măsuri ar putea oferi stimulente pentru prevenirea generării deșeurilor, care este treapta cea mai înaltă a ierarhiei deșeurilor, o listă cuprinzătoare cu exemple mai specifice de măsuri de prevenire a producerii deșeurilor este prezentată în anexa IV.

1. Taxe și restricții privind eliminarea prin depozitare și incinerarea deșeurilor care stimulează prevenirea producerii de deșeuri și reciclarea, menținând, în același timp, eliminarea prin depozitare drept cea mai puțin preferabilă opțiune de gestionare a deșeurilor.

2. Scheme de plată în funcție de cantitatea de deșeuri generată care taxează producătorii de deșeuri pe baza cantității efective de deșeuri generate și oferă stimulente pentru separarea la sursă a deșeurilor reciclabile și reducerea deșeurilor mixte.

3. Stimulente fiscale pentru donațiile de produse, în special alimentare.

4. Scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru diferite tipuri de deșeuri și măsuri de creștere a eficacității, a eficienței din punctul de vedere al costurilor și a guvernantei acestora.

5. Scheme de restituire a garanției și alte măsuri pentru a încuraja colectarea eficientă a produselor și materialelor uzate.

6. Buna planificare a investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, inclusiv prin intermediul fondurilor Uniunii.

7. Achiziții publice sustenabile pentru a încuraja o mai bună gestionare a deșeurilor și utilizarea produselor și materialelor reciclate.

8. Măsuri de eliminare tratată a subvențiilor care nu sunt coerente cu ierarhia deșeurilor.

9. Utilizarea de măsuri fiscale sau alte mijloace de promovare a adoptării produselor și materialelor care sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclate.

10. Sprijinul pentru cercetare și inovare în domeniul tehnologiilor de reciclare avansate și al refabricării.

11. Utilizarea celor mai bune tehnici disponibile pentru tratarea deșeurilor.

12. Stimulente economice pentru autoritățile locale și regionale, în special pentru promovarea prevenirii deșeurilor și intensificarea schemelor de colectare separată, evitând, în același timp, sprijinirea eliminării prin depozitare și a incinerării deșeurilor.

13. Campanii de sensibilizare a opiniei publice, în special cu privire la colectarea separată, prevenirea generării de deșeuri și reducerea aruncării de gunoaie, și integrarea acestor aspecte în educație și formare.

14. Sisteme de coordonare, inclusiv prin mijloace digitale, între toate autoritățile publice competente implicate în gestionarea deșeurilor.

15. Promovarea dialogului permanent și a cooperării între toate părțile interesate în gestionarea deșeurilor și încurajarea acordurilor voluntare și a raportării întreprinderilor privind deșeurile.

ANEXA IV: PLANUL DE PUNERE ÎN APLICARE CARE TREBUIE PREZENTAT ÎN TEMEI ARTICOLULUI 11 ALINEATUL (3)

Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul articolului 11 alineatul (3) conține următoarele:

1. evaluarea ratelor anterioare, actuale și preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare a deșeurilor și alte operațiuni de tratare a deșeurilor municipale și a fluxurilor din care sunt compuse;

2. evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a deșeurilor, instituite în temeiul articolelor 28 și 29;

3. motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la articolul 11 alineatul (2) în termenul stabilit în acesta și o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv;

4. măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 11 alineatele (2) și (5), care sunt aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1) și în anexa IVa;

5. un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la punctul 4, stabilirea organismului competent pentru punerea lor în aplicare și o evaluare a contribuției lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului;

6. informații privind finanțarea gestionării deșeurilor în conformitate cu principiul «poluatorul plătește»;

7. măsuri de îmbunătățire a calității datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări și monitorizări a performanței în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.

(la data 04-iul-2018 anexa IV completat de anexa 1 din Directiva 851/30-mai-2018)

ANEXA V: TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2006/12/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1) litera (a)	Articolul 3 punctul 1
Articolul 1 alineatul (1) litera (b)	Articolul 3 punctul 5
Articolul 1 alineatul (1) litera (c)	Articolul 3 punctul 6
Articolul 1 alineatul (1) litera (d)	Articolul 3 punctul 9
Articolul 1 alineatul (1) litera (e)	Articolul 3 punctul 19
Articolul 1 alineatul (1) litera (f)	Articolul 3 punctul 15

Directiva 2008/98/CE/19-nov-2008 - forma sintetica pentru data 2020-06-05

Articolul 1 alineatul (1) litera (g)	Articolul 3 punctul 10
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 7
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (i)	Articolul 2 alineatul (1) litera (d)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (ii)	Articolul 2 alineatul (2) litera (d)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (iii)	Articolul 2 alineatul (1) litera (f) și articolul 2 alineatul (2) litera (c)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (iv)	Articolul 2 alineatul (2) litera (a)
Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (v)	Articolul 2 alineatul (1) litera (e)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 4
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 13
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 36 alineatul (1)
Articolul 5	Articolul 16
Articolul 6	-
Articolul 7	Articolul 28
Articolul 8	Articolul 15
Articolul 9	Articolul 23
Articolul 10	Articolul 23
Articolul 11	Articolele 24 și 25
Articolul 12	Articolul 26
Articolul 13	Articolul 34
Articolul 14	Articolul 35
Articolul 15	Articolul 14
Articolul 16	Articolul 37
Articolul 17	Articolul 38
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 39 alineatul (1)
-	Articolul 39 alineatul (2)
Articolul 18 alineatul (2)	-
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 39 alineatul (3)
Articolul 19	Articolul 40
Articolul 20	-
Articolul 21	Articolul 42
Articolul 22	Articolul 43
Anexa I	-
Anexa IIA	Anexa I
Anexa IIB	Anexa II
Directiva 75/439/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 3 punctul 18
Articolul 2	Articolele 13 și 21
Articolul 3 alineatele (1) și (2)	-
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 13
Articolul 4	Articolul 13
Articolul 5 alineatul (1)	-
Articolul 5 alineatul (2)	-
Articolul 5 alineatul (3)	-
Articolul 5 alineatul (4)	Articolele 26 și 34
Articolul 6	Articolul 23
Articolul 7 litera (a)	Articolul 13
Articolul 7 litera (b)	-
Articolul 8 alineatul (1)	-
Articolul 8 alineatul (2) litera (a)	-
Articolul 8 alineatul (2) litera (b)	-
Articolul 8 alineatul (3)	-
Articolul 9	-
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 18
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 13
Articolul 10 alineatele (3) și (4)	-
Articolul 10 alineatul (5)	Articolele 19, 21, 25, 34 și 35
Articolul 11	-
Articolul 12	Articolul 35
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 34
Articolul 13 alineatul (2)	-
Articolul 14	-
Articolul 15	-
Articolul 16	-
Articolul 17	-
Articolul 18	Articolul 37
Articolul 19	-
Articolul 20	-
Articolul 21	-
Articolul 22	-
Anexa I	-
Directiva 91/689/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	-

Articolul 1 alineatul (2)	-
Articolul 1 alineatul (3)	-
Articolul 1 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (2) și articolul 7
Articolul 1 alineatul (5)	Articolul 20
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 23
Articolul 2 alineatele (2)-(4)	Articolul 18
Articolul 3	Articolele 24, 25 și 26
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)
Articolul 4 alineatele (2) și (3)	Articolul 35
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 6	Articolul 28
Articolul 7	-
Articolul 8	-
Articolul 9	-
Articolul 10	-
Articolul 11	-
Articolul 12	-
Anexele I și II	-
Anexa IIIAnexaI	Anexa IIIAnexaI

Publicat în Jurnalul Oficial cu numărul 312L din data de 22 noiembrie 2008